

RUBIDADES

INDICADORS ECONÒMICS I SOCIALS

6

RUBÍ, OCTUBRE DE 2000 - IMPES

Índex de quadres

	Quadre	Pàgina
1	1.1 Mercat de treball durant el segon trimestre de 2000	9
2	2.1 Contractes realitzats a Rubí per tipus	16
3	3.1 Evolució dels fluxos migratoris en les ciutats vallesanes	19
	3.2 Distribució per barris de la població empadronada a Rubí	19
	3.3 Distribució del sòl per tipologies en algunes ciutats vallesanes	20
	3.4 Jardins, places i zones verdes urbanes	20
	3.5 Zones naturals en el terme de Rubí	21
	3.6 Zones seminaturals en el terme de Rubí	21
	3.7 Zones agrícoles en el terme municipal de Rubí	21
	3.8 Pèrdua anual de massa forestal	22
	3.9 Producció de residus industrials per tipus en diverses ciutats vallesanes	22
	3.10 Evolució de la producció de residus industrials per tipus a Rubí	22
	3.11 Evolució de la producció de residus industrials de Rubí per activitat	23
	3.12 Evolució de la producció de residus industrials de Rubí segons el tractament rebut	23
	3.13 Comparativa de la producció de residus industrials en diverses ciutats vallesanes segons el tractament rebut	24
	3.14 Evolució de la producció total de RSU	24
	3.15 Indicadors de recollida selectiva de vidre	25
	3.16 Indicadors de recollida selectiva de paper i cartró	25
	3.17 Indicadors de recollida selectiva de piles	25
	3.18 Concentració mitjana anual dels dos contaminants bàsics	26
	3.19 Equivalències dels valors de l'ICQA	26
	3.20 Qualificacions de qualitat d'aire a Rubí segons l'ICQA	26
	3.21 Fonts d'abastament d'aigua a Rubí	27
	3.22 Dotació d'aigua per habitant	27
	3.23 Evolució dels consums de gas a Rubí	28
	3.24 Resultats de l'enquesta sobre mobilitat feta als ciutadans de Rubí	28
	3.25 Parc de vehicles de Rubí	29
	3.26 Nombre de vehicles particulars matriculats	29
	3.27 Resultats de l'enquesta sobre hàbits mediambientals REVAL	31
	3.28 Valoració de diversos col·lectius i institucions en relació amb la protecció del medi ambient	31

Índex

Índex de quadres	2
Editorial: Indicadors ambientals i desenvolupament urbà sostenible	5
1 Indicadors de conjuntura econòmica, primer semestre de 2000	
1.1 Context internacional i europeu	7
1.2 La situació a Catalunya	7
1.3. El mercat de treball	9
2 Indicadors de mercat de treball i estructura empresarial de Rubí	
2.1 Empreses	11
2.2 Ocupació	12
2.3 Atur	13
2.4 Contractació	16
3 Calidoscopi: indicadors ambientals	
3.1 La població i el territori	19
3.2 La producció de residus i el seu tractament	22
3.3 La qualitat de l'aire	26
3.4 L'aigua	27
3.5 L'energia	28
3.6 La mobilitat	28
3.7 La sensibilització ciutadana	29
Referència de jornades d'interès	33
Resum en versió castellana	35

Rubidades

Octubre de 2000

Núm. 6

Indicadors Econòmics i Socials de Rubí -primer semestre 2000-

Direcció i realització tècnica: Promoció Econòmica de l'Ajuntament de Rubí

RUBI+D Rambleta de Joan Miró, s/n

E-mail: impes@impes.es

<http://www.rubiciutat.net>

Supervisió i correcció dels textos: Servei Local de Català de Rubí
(Consorti per a la Normalització Lingüística)

Edició: Ajuntament de Rubí

Exemplars: 1.000

Disseny i maquetació: Masdisseny

Preimpresió: Imagecrom

Impressió: Gràfiques Arís

Dep. Legal: B-15.238/99

Editorial: Indicadors ambientals i desenvolupament urbà sostenible

El Parlament Europeu afirma en una recent resolució que els problemes ambientals i socials més importants es concentren a les zones urbanes. En aquest sentit, iniciatives urbanes com l'Agenda 21 són imprescindibles per a una ordenació del territori europeu i per reduir els efectes negatius en el medi ambient global.

Els experts en models d'organització territorial insisteixen en la necessitat de preservar els ecosistemes dels impactes que generen les ciutats, avançant en els criteris de ciutat compacta i diversa que redueixi els consums de recursos (sòl, materials, aigua i energia), minimitzant els fluxos residuals i incorporant la idea de cicle en els processos de transformació.

Rubí forma part de la xarxa de municipis europeus que participen activament en aquest compromís: reduir les emissions contaminants, implantar sistemes integrals de gestió ambiental, reforçar la cultura de la cooperació i la responsabilitat compartida, i desenvolupar estratègies de foment de les energies netes mitjançant programes de formació i d'informació.

La part monogràfica d'aquest número de RUBIDADES vol incidir en aquesta temàtica. En primer lloc, actualitzant dades que ens permetin conèixer l'impacte de l'activitat humana al nostre entorn urbà: la distribució residencial, zones verdes, industrials; el volum dels residus generats i el seu desglossament per activitats, el tractament que reben (cal destacar que Rubí és, juntament amb Sabadell, un dels municipis amb més valorització dels residus de la comarca); els hàbits i

Instal·lació fotovoltaica a la coberta de l'edifici Rubí Desenvolupament

demandes de consum de l'aigua, d'energia elèctrica i de gas; l'impacte de la mobilitat obligada. En segon lloc, donant a conèixer les iniciatives de les entitats locals, les normatives del Parlament de Catalunya i de les institucions de la UE que ens afecten directament: recollida selectiva de matèria orgànica, gestió integral mediambiental a les empreses, el foment de les energies netes o alternatives, les mesures d'eficiència i estalvi energètic, etc. En tercer lloc; propiciant un conjunt d'indicadors que ens permeti mesurar, any rere any, l'estat de la qüestió i el comportament i la responsabilitat social de les institucions de govern i del conjunt dels ciutadans.

La major part de les fonts utilitzades han estat facilitades per l'Institut Municipal de Medi Ambient (IMMA) i per altres àrees de l'Ajuntament (dades padronals, urbanístiques o del mateix IMPES). També s'ha fet un ús intensiu de l'Auditoria Ambiental de Rubí elaborada per la Diputació de Barcelona. En resum, una informació densa que ha generat una tasca feixuga d'elaboració sintètica. Tant de bo que tot plegat ens permeti una aproximació més regular, eficient i compromesa amb aquesta realitat fluida i complexa: la gestió mediambiental de la ciutat.

Rubí, octubre de 2000

1 Indicadors de conjuntura econòmica, primer semestre de 2000

1.1 Context internacional i europeu

A nivell internacional continua la fase expansiva del cicle econòmic. Estats Units viu un moment especial àlgid: creixement d'un 5,1% en el primer trimestre del 2000, creixement del 3,5% en la productivitat de l'economia, taxa d'atur del 4%... En la Unió Europea els indicadors també són positius (creixement del 3,2% en el primer trimestre d'enguany) amb previsions de continuar la dinàmica expansiva durant el segon semestre però (a diferència dels EUA) amb importants tensions inflacionàries. Hi ha hagut tres factors clau en aquest creixement:

- Fortalesa de l'oferta, sobretot del sector industrial que incrementa la seva producció anual un 6,5% (dades abril)
- Fortalesa de la demanda: expansió de la demanda interna (si bé amb primers signes de moderació) i creixement de les exportacions
- Debilitat de l'euro que abarateix les nostres exportacions.

L'indicador econòmic més preocupant és l'elevada inflació, amb la corresponent alça dels tipus d'interès i per tant del preu del diner. Aquest context inflacionista s'explica per la pròpia dinàmica expansiva, l'encaïment del petroli i la ja esmentada debilitat de l'euro.

En la Unió Europea els indicadors també són positius però (a diferència dels EUA) amb importants tensions inflacionàries

1.2 La situació a Catalunya

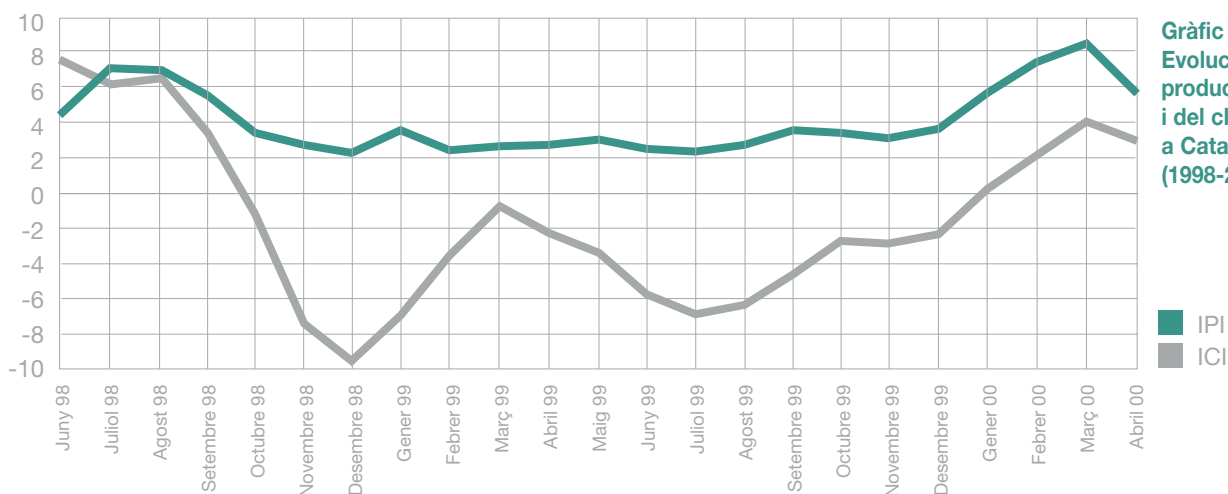
El nostre país té una posició capdavantera en aquest context. De fet, un estudi del BBV presentat el juliol de 2000 afirma que som la regió europea amb un major creixement en el període 1986-1997, amb una estructura econòmica molt diversificada.

Centrant-nos ja en el primer trimestre del 2000, Catalunya ha continuat presentant uns indicadors econòmics altament expansius, concretament una taxa de creixement interanual del 4,4%, lleugerament per sobre del 4,1 del conjunt de l'Estat en el mateix període.

Un estudi del BBV afirma que som la regió europea amb un major creixement en el període 1986-1997

L'oferta

Per sectors, cal remarcar el fort creixement del sector industrial (5,7% els primers quatre mesos). En el gràfic 1.1 podem apreciar com la millora dels indicadors industrials s'ha produït tant a nivell objectiu (IPI, Índex de Producció Industrial) com subjectiu (ICI Indicador de Confiança en la Indústria).

Gràfic 1.1 Evolució de la producció industrial i del clima industrial a Catalunya (1998-2000)

Font: Caixa Catalunya a partir de dades de l'IDESCAT

Cal remarcar el fort creixement del sector industrial.

Per sectors, creixen especialment el material elèctric i electrònic (18,5%), el material de transport (8,8%) i la química (7,1%).

Per tipus de producte destaca el creixement dels béns d'equip i els intermedis (6,6 i 7,2% respectivament) mentre que la producció de béns de consum ha evolucionat més moderadament (3,8%). Per sectors, creixen especialment el material elèctric i electrònic (18,5%), el material de transport (8,8%) i la química (7,1%).

La construcció encara és el sector que més creix (6,7%) però de forma cada cop més moderada (8,3% en el mateix període de l'any anterior). En la mateixa línia, cal dir que l'increment de treballadors afiliats a la Seguretat Social en aquest sector va ser del 10% el segon semestre, lluny del 20% de l'any passat en el mateix mes. Tots aquests indicadors apunten un anunciat canvi de cicle que es podria endarrerir si es duen a terme les infraestructures públiques previstes per al proper semestre.

Els serveis, per la seva banda, van créixer un 3,6%, taxa molt lleugerament superior al trimestre anterior. Això no obstant, les dades de vendes en grans superfícies semblen apuntar una evolució més accelerada en el subsector comercial.

Entre els indicadors d'oferta que continuen sense tenir una evolució positiva, cal remarcar el nivell d'inversió en Recerca i Desenvolupament (R+D) que tot just arriba al 0.9% del PIB quan la mitjana europea és del 2%. A això cal afegir-hi que, al nostre país, més de la meitat és despesa pública, fonamentalment universitària o bé vinculada a programes militars, mentre aquesta aportació pública és només del 30% en l'àrea OCDE (1).

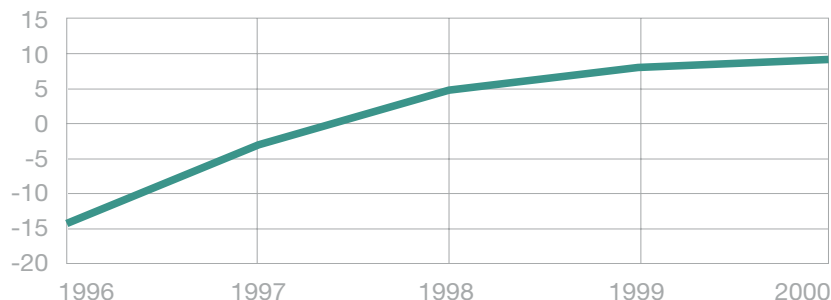
La demanda

La intensitat de l'actual fase de creixement s'explica per combinar alts nivells de demanda exterior i interior.

Pel que fa al primer tema, durant el primer trimestre es constata un fort creixement de la demanda externa, continuant la línia que es va iniciar l'estiu del 1999, un cop superada la crisi financera internacional. Concretament el sector exportador de mercaderies ha crescut gairebé un 11,4%. Això permet atansarnos al nivell de creixement de les importacions (11,9% en el mateix període) i per tant frenar la caiguda de la nostra balança de pagaments (tradicionalment deficitària). Un 70% de les nostres exportacions van a la UE, destinació que experimenta un notable creixement.

La demanda interna continua forta. En relació amb aquest tema, val la pena comentar un informe del Banc d'Espanya de juliol del 2000 que analitza les dades del 1999 en aquests termes:

- A Espanya es va gastar un 4,4% més el 1999 que l'any anterior.
- La taxa d'estalvi va caure a la meitat en el mateix període i queda en un 1,5% del PIB, el nivell més baix de tota la dècada.
- El nivell d'endeutament de les famílies, en canvi, creix fins al 6,5% del PIB, també la xifra més alta de la dècada.

Font: Caixa Catalunya a partir de l'Enquesta de Confiança de la Comissió Europea

El mateix informe apunta com a principal explicació un fort ambient d'optimisme respecte a l'evolució econòmica. Aquest ambient autènticament eufòric és constatable també en l'Enquesta d'Expectatives dels Consumidors que du a terme la Comissió Europea. En el gràfic 1.2

veiem l'evolució de l'índex que es genera a partir d'aquesta enquesta en el nostre país. Cal fer notar, a més, que les expectatives dels consumidors espanyols se situen 8 punts per sobre de la mitjana comunitària. Les dades del primer trimestre del 2000, no obstant, ja semblen apuntar una moderada desacceleració del consum i un lleuger increment de l'estalvi.

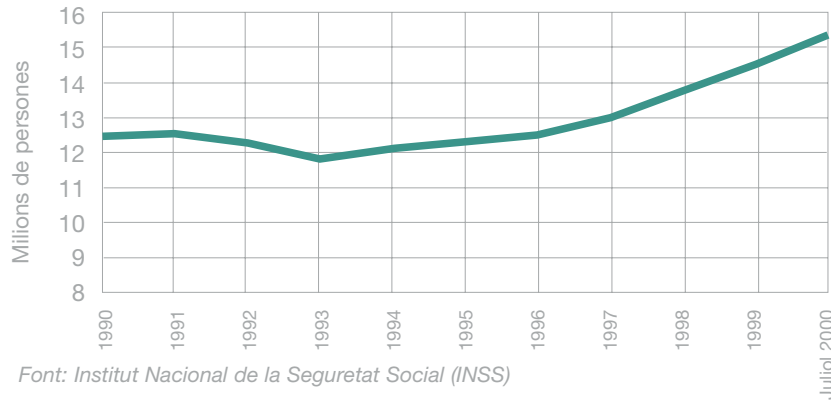
Igual que a la resta d'Europa, el principal problema actual de l'economia catalana és el control de la inflació. Concretament el juny parlàvem d'un IPC interanual del 3,8%. Per components, els més inflacionaris han estat: transport (6,5% el juny); habitatge (5,8%) i despeses mèdiques (3,5%) Aquest increment de preus té una gran incidència en la indústria; així els preus industrials han crescut un 5,7% el maig, xifra que ha arribat a un 10,4% en els béns intermedis.

(1) Dades presentades en el "Primer Foro Iberoamericano sobre Innovación, Propiedad Industrial e Intelectual y Desarrollo" i recollides per "El País", 1 d'abril de 2000

1.3 El mercat de treball

Quines conseqüències té aquest context econòmic en termes d'ocupació? En el gràfic 1.3 podem apreciar un efecte molt interessant: en els primers anys de l'actual fase expansiva, el creixement només es traduïa moderadament en creació d'ocupació; en canvi, des del 1996 ençà, aquesta trasllació de creixement en ocupació és cada cop més acusada.

Lògicament, aquest increment d'ocupats implica una davallada de l'atur. En el següent quadre hem recollit sobretot dades estimades via EPA corresponents al segon trimestre de 2000 complementades amb el nombre d'aturats registrats i d'afiliats a la Seguretat Social.

Gràfic 1.3
Nombre d'afiliats a la seguretat social ocupat (milions de persones)

Font: Institut Nacional de la Seguretat Social (INSS)

Quadre 1.1 Mercat de treball durant el segon trimestre de 2000

	Catalunya	% variació respecte a l'any anterior	Espanya	% variació respecte a l'any anterior
Dades EPA				
Població de 16 anys i més	5.107.200	0,4	32.815.700	0,4
Població activa (ocupada + aturada)	2.704.100	1,2	16.795.100	2,9
Taxa d'activitat (actius / majors 16 anys)	52,9%	0,9	51,2%	2,2
Població ocupada	2.467.700	3,2	14.449.500	4,9
Població assalariada	2.022.300	6,3	11.487.200	6,6
Assalariats sector privat	1.760.600	5,9	9.166.400	7,4
Assalariats sector públic	261.700	9,1	2.320.800	3,7
Amb contracte indefinit	1.484.400	9,9	7.796.300	7,6
Amb contracte temporal	537.900	-2,5	3.690.900	4,7
Població aturada	236.400	-15,2	2.345.500	-8,0
Taxa d'atur estimada (aturats / actius)	8,7%	-16,3	14,0%	-10,2
Dades No-EPA				
Afiliats Seguretat Social	2.800.500	5,1	15.127.000	4,9
Atur registrat INEM/OTG	157.300	-8,5	1.500.147	-3,3

Font: Institut Nacional d'Estadística (INE)

Si comparem aquest quadre amb el del mateix període del 1999 (publicat en el número 4 de Rubidades) arribarem a una conclusió molt clara: continua la millora dels indicadors laborals però amb els primers signes d'alentiment.

- Tots els indicadors d'ocupació van a l'alça. Així, per exemple, el nombre d'afiliats a la Seguretat Social creix a Catalunya un 5,1% respecte a l'any passat. Cal remarcar, però, que un any enrere l'increment era un punt superior (6,1%).
- Els nivells de salarització continuen creixent encara amb més força que l'any passat. En els períodes expansius les empreses recuperen mà d'obra que havien expulsat durant la recessió, mà d'obra que en bona mesura sobrevivia en el món dels autònoms dependents.
- És de destacar la forta aportació que torna a fer el sector públic a aquest creixement de població assalariada, després d'uns anys d'ajustament, mentre que el ritme de creació privada d'ocupació es manté alt però estabilitzat respecte a un any enrere.
- Cal remarcar també la millora de l'estabilitat en l'ocupació respecte al període anterior. Un 10% més d'assalariats es troben en situació estable per un 2,5% menys que estan amb contractes temporals. Per tant, hi ha un "efecte net de substitució" d'uns contractes pels altres, efecte que no s'aprecia tant a nivell d'Estat.
- Els indicadors d'atur continuen millorant, tant en xifres absolutes com en taxa, tant en atur estimat com registrat. Això no obstant, els nivells de millora són més moderats dels que teníem fa un any. Aquesta

En els primers anys de l'actual fase expansiva, el creixement només es traduïa moderadament en creació d'ocupació; en canvi, des del 1996 ençà, aquesta trasllació de creixement en ocupació és cada cop més acusada.

Continua la millora dels indicadors laborals però amb els primers signes d'alentiment

Es mantenen fortes desigualtats en l'accés a l'ocupació, amb dos col·lectius encara en situació difícil: les dones i els majors de 45 anys.

moderació s'explica pel creixement de les persones actives (és a dir que treballen o pretenen fer-ho) i la corresponent taxa d'activitat. En qualsevol cas, les taxes catalanes (tant d'atur com d'ocupació) encara són pitjors que la mitjana europea.

Tot i aquesta conjuntura favorable, es mantenen fortes desigualtats en l'accés a l'ocupació, amb dos col·lectius encara en situació difícil: les dones i els majors de 45 anys.

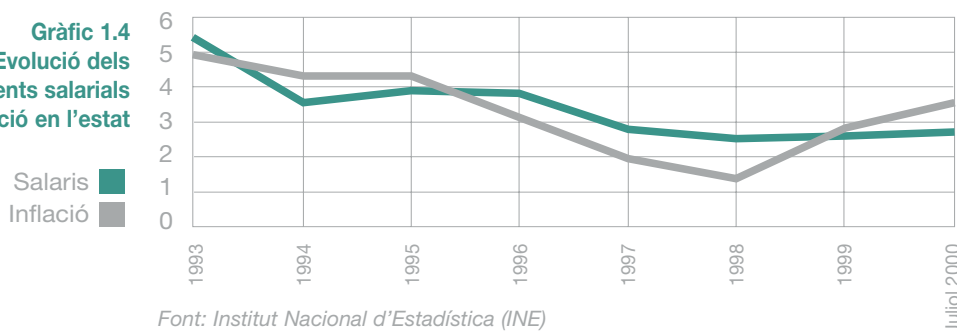
Respecte al primer col·lectiu, un recent informe de l'Instituto de la Mujer advertia que l'atur comença a ser un problema eminentment femení al nostre país i ofería una sèrie d'indicadors entre els quals volem remarcar els següents:

- 23 províncies espanyoles tenen una taxa d'atur registrat masculí en els límits del que es considera "plena ocupació" (5%) per cap de plena ocupació femenina.
- El nombre de dones en atur dobla el dels homes, fins i tot entre els segments d'edat més joves, on les noies tenen nivells de qualificació superiors als nois.

L'altre col·lectiu amb problemes d'exclusió són els actius de certa edat, paradigmàticament majors de 45 anys. Segons dades d'atur registrat, el juny hi havia 65.564 desocupats d'aquesta edat que suposaven un percentatge del 41,4% del total d'aturats, proporció que tendeix a créixer en ple període expansiu. Més de la meitat d'aquestes persones fa més d'un any que no treballen.

De totes maneres, no tot el col·lectiu de treballadors grans es veu igualment afectat. Tal com s'ha pogut apreciar en diversos programes adreçats a aquest col·lectiu, l'actual creixement de les demandes permet reinserir-ne alguns: homes amb ofici i experiència industrial (2). En canvi continuen quedant excloses les persones amb poca qualificació laboral o amb experiència en el camp administratiu, sobretot dones majors de 45 anys.

Gràfic 1.4
Evolució dels increments salarials i d'inflació en l'estat

Font: Institut Nacional d'Estadística (INE)

Si la bonança econòmica s'està traslladant a l'ocupació, no es pot pas dir el mateix dels salaris. En el gràfic 1.4 podem apreciar com, des de l'any passat, el fort creixement de la inflació depassa de molt els modestos increments salarials. Aquesta situació s'ha accentuat al llarg del primer semestre del

2000 en què hi ha hagut la més important pèrdua de poder adquisitiu en tot el cicle. (diferència salaris-inflació de -0.83 punts a nivell d'Estat i de -1 punt a Catalunya). Per tant, cal concloure que la moderació salarial ha continuat en circumstàncies teòricament poc propícies: expansió econòmica, creixement dels beneficis empresarials, escassetat relativa de mà d'obra, creixement del consum intern.

(2) Aquesta tendència s'ha observat en l'execució del "Compromís Social per l'Ocupació dels Majors de 45 anys" implantat per l'Ajuntament de Rubí. Entitats com l'Associació "Mas 40" de Barcelona estan arribant a conclusions similars (reportatge publicat al diari "Avui" en data 30/7/2000).

Indicadors de mercat de treball i estructura empresarial de Rubí

En aquest número del Rubidades iniciem un procés d'ampliació dels indicadors sociolaborals del nostre municipi. A més dels indicadors d'atur i contractació que anàvem oferint fins ara, també incorporarem dades sobre la composició del teixit empresarial del nostre municipi, la distribució dels ocupats en cadascun dels sectors d'activitat i la seva aportació a la riquesa generada.

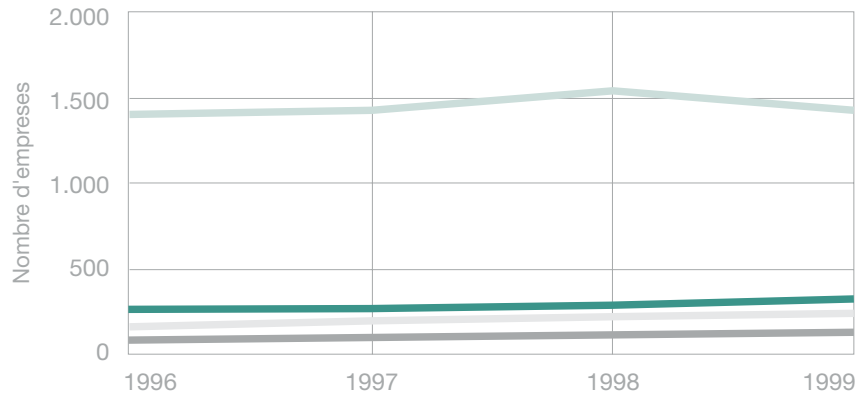
En el darrer trimestre de 1999 hi havia 2.133 empreses registrades a Rubí.

Aquesta xifra suposa un increment del 9,3% en quatre anys.

2.1 Empreses (1)

Segons dades de l'Institut Nacional de la Seguretat Social (INSS) en el darrer trimestre de 1999 hi havia 2.133 empreses registrades a Rubí. Aquesta xifra suposa un increment del 9,3% en quatre anys.

En el gràfic 2.1 veiem com dues terceres parts d'aquestes són microempreses de menys de 5 treballadors. Tot i ser àmpliament majoritari aquest segment d'empreses és l'únic que ha sofert una lleu reducció en el darrer any. El segon segment més nombrós correspon a corporacions de 6 a 10 treballadors que també solen ser considerades microempreses (14% del total, amb una lleugera tendència a l'alça en el darrer any). La resta de segments de mitjana i gran empresa suposen, en conjunt, un 16% del total, també amb una lleugera tendència al creixement.

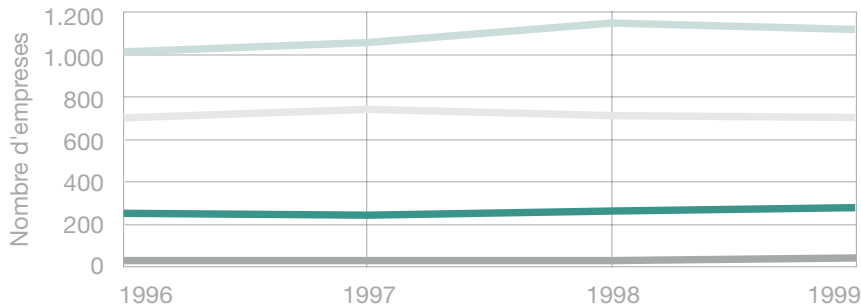
Font: Dades INSS de tancament del darrer trimestre de cada any, facilitades per la xarxa d'Observatoris de la Diputació de Barcelona

Gràfic 2.1
Evolució del nombre d'empreses segons el nombre de treballadors

■ Més de 26
■ d'11 a 25
■ de 6 a 10
■ 5 o menys

Aquestes lleus modificacions han implicat alguns canvis en el volum de l'empresa a Rubí: en els quatre anys considerats el nombre mitjà d'assalariats per centre de cotització ha passat de 8,16 a 9,38.

Tan important com l'evolució del nombre total d'empreses existents és l'evolució dels sectors d'activitat. En el gràfic 2.2 veiem el fort pes de les empreses de serveis a Rubí que en suposen poc més de la meitat del total, seguides per les empreses industrials que en suposen una tercera part. En aquests dos grans sectors constatem un cert estancament durant el darrer any, estancament que no es dona en canvi en la construcció, sector que engloba poc més del 13% del total d'empreses amb una lleu tendència al creixement. Això és ben lògic si tenim present que la construcció és el sector més sotmès a les fluctuacions del cicle econòmic.

Font: Dades INSS corresponents al tancament de cada any

Gràfic 2.2
Nombre d'empreses ubicades a Rubí per grans sectors econòmics

■ Agricultura
■ Indústria
■ Construcció
■ Serveis

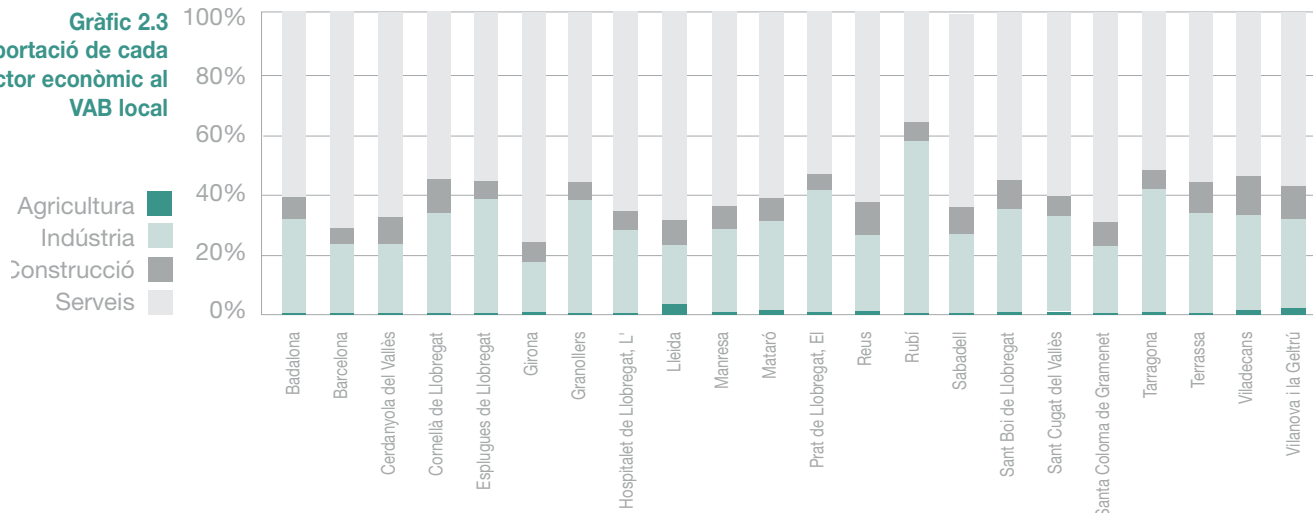
(1) En aquest apartat recollim les dades de "centres de cotització" de l'INSS al tancament del darrer trimestre de cada any. S'ha triat aquest període perquè és el darrer amb dades disponibles corresponents al 1999.

Per altra banda, cal remarcar que els centres de cotització són assimilables a empreses només parcialment: algunes grans empreses tenen diversos centres de cotització i alguns centres de treball existents al municipi tenen el centre de cotització en la seu central radicada en un altre municipi. De totes maneres, aquesta és l'única aproximació existent.

Rubí és el municipi català amb un major nivell d'especialització industrial. Té un 37% més d'empreses de serveis que no pas industrials; en canvi el sector industrial genera un 40% més de valor que no pas el sector serveis.

A banda del nombre d'empreses existents, l'altra forma de veure el pes de cada sector d'activitat és mirant la seva aportació a la riquesa generada en un municipi, que és el que es coneix com a "participació de cada sector en el valor afegit brut (VAB)". En el gràfic 2.3 presentem les aportacions de la indústria i dels serveis en el VAB de les ciutats catalanes de més de 45.000 habitants. Com veiem Rubí és, amb molta diferència, el municipi català amb un major nivell d'especialització industrial: un 58% del seu VAB (2) està generat pel sector secundari enfront d'un 35% pels serveis. Si bé hi ha un petit decalatge temporal, és interessant posar en relació aquesta dada amb la que comentàvem en el paràgraf anterior: a Rubí hi ha un 37% més d'empreses de serveis que no pas industrials; en canvi el sector industrial genera un 40% més de valor que no pas el sector serveis. Conclusió òbvia: tenir un fort component industrial és una bona base per generar riquesa en el municipi.

Gràfic 2.3
Aportació de cada sector econòmic al VAB local

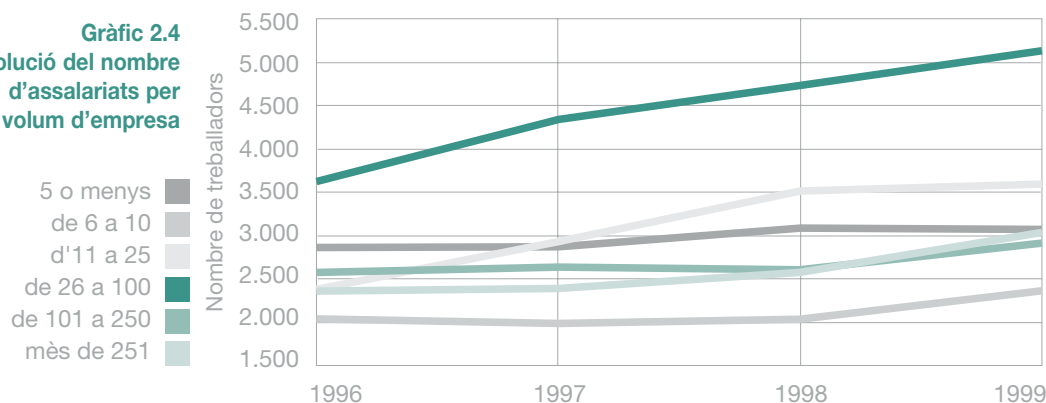
Font: Àrea Promoció Econòmica de la Diputació de Barcelona.

2.2 Ocupació

Per aproximar-nos al nombre d'ocupats del nostre municipi hem d'acudir a la mateixa font que per conèixer el nombre d'empreses: les dades de l'Institut Nacional de la Seguretat Social. De totes maneres, cal aclarir que de moment no disposem de dades d'autònoms, per tant tot el que segueix queda referit als assalariats del Règim General.

La primera dada important a remarcar és l'increment global del nombre d'assalariats al nostre municipi que, en quatre anys, han passat de 15.914 a 20.018. Per tant, les empreses han creat un 25% més de llocs de treball.

Gràfic 2.4
Evolució del nombre d'assalariats per volum d'empresa

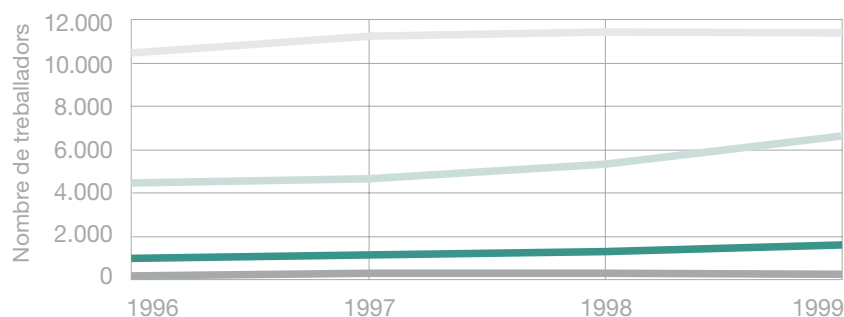

Font: Dades INSS corresponents al tancament del darrer trimestre, facilitades per la Xarxa d'Observatoris de la Diputació de Barcelona.

les seves plantilles en aquests darrers anys de boom econòmic. Les empreses més grans també han crescut, si bé amb menys intensitat. Finalment, el nombre d'assalariats que treballen en empreses petites (de menys de 26 treballadors) s'ha estancat en el darrer any. Probablement això es deu a què, com dèiem abans, bona part d'aquestes empreses hauran crescut i per tant passaran a ser comptabilitzades en la categoria d'empreses de més de 26 treballadors. També és possible que aquesta dada tingui a veure amb l'estancament del nombre d'empreses industrials i de serveis que veiem en el gràfic 1 (probablement microempreses).

(2) Més tècnicament, el VAB es defineix com a "diferència entre el valor de la producció i el valor dels consums intermedis utilitzats (primeres matèries, serveis i subministraments exteriors, etc.)" (Definició elaborada per l'Institut d'Estadística de Catalunya, www.idescat.es)

Anem ara a veure quins són els sectors econòmics que han tingut més capacitat per generar ocupació en aquest període (gràfic 2.5). La indústria continua sent, amb diferència, la principal font de treball del municipi, ja que ocupa el 58% dels assalariats. A més aquest sector presenta una tendència al creixement de l'ocupació, això sí, molt més moderat que el creixement dels serveis: en quatre anys hem passat de tenir un 27% de població ocupada en el sector terciari a tenir-ne un 33%. Finalment dir que el creixement de l'ocupació en la construcció també ha estat molt notable en termes relatius.

Font: Dades INSS corresponents al tancament de cada any

Gràfic 2.5
Nombre d'assalariats en empreses ubicades a Rubí per grans sectors econòmics

■ Agricultura
■ Indústria
■ Construcció
■ Serveis

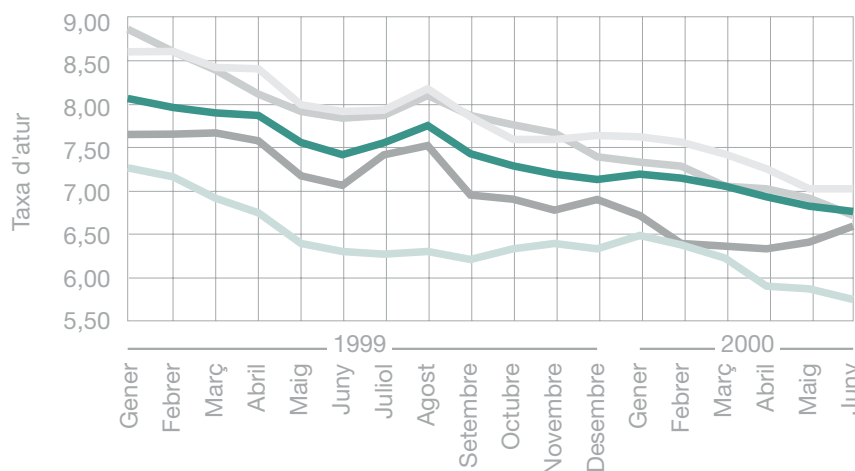
La indústria continua sent, amb diferència, la principal font de treball del municipi, ja que ocupa el 58% dels assalariats.

2.3 Atur

En el breu repàs que hem fet a la situació del mercat de treball català, hem comentat que l'únic indicador d'atur utilitzable a escala local és l'atur registrat per l'INEM, tot i que aquest indicador tendeix a infra-estimar el volum d'atur existent.

Entrant ja en matèria: continuem constatant un clar descens de l'atur registrat. En xifres absolutes s'ha passat de 1.961 aturats a inicis del 1999 als 1.676 al tancament del primer semestre del 2000, en definitiva una davallada del 14.5% en poc més d'un any.

Les taxes d'atur (3) ens permeten comparar aquestes dades amb les d'altres àmbits territorials. Com veiem l'atur del nostre municipi se situa a mig camí entre, per una banda, les taxes més altes del Vallès Occidental i les seves principals ciutats i, per l'altra, les taxes més baixes del conjunt de la Província de Barcelona i de Catalunya (gràfic 2.6). De totes maneres, en el cas del nostre municipi, sembla que es produeix un lleuger repuntament en els dos darrers mesos.

Font: Departament de Treball. Generalitat de Catalunya

Gràfic 2.6
Taxa d'atur registrat en diversos àmbits

■ Rubí
■ Sabadell
■ Terrassa
■ Vallès Occident
■ Catalunya

Continuem constatant una davallada de l'atur del 14.5% en poc més d'un any.

La nostra taxa d'atur se situa a mig camí entre les taxes més altes del Vallès Occidental i les seves principals ciutats i les taxes més baixes del conjunt de la Província de Barcelona i de Catalunya

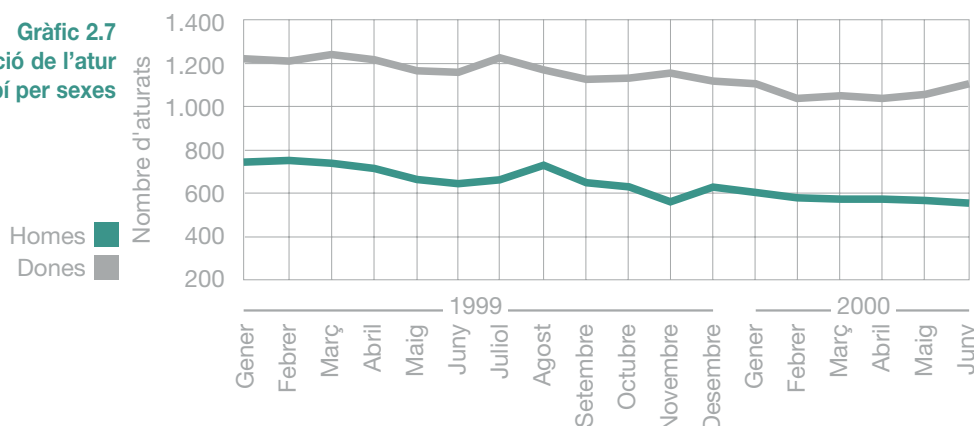
Col·lectius aturats i tipus d'atur

En l'epígraf anterior hem vist que la taxa d'atur rubinenca se situa prop del que tècnicament es considera "plena ocupació" (+/-5%). La teoria explicaria aquest atur residual per un problema friccional: gent que es troba "en trànsit" entre una feina que ha perdut o deixat i una altra feina nova que de ben segur trobarà. Però atenció: si mirem la composició de l'atur a Rubí per sexe i edat, trobem alguns col·lectius en què la desocupació sembla un problema bastant estructural.

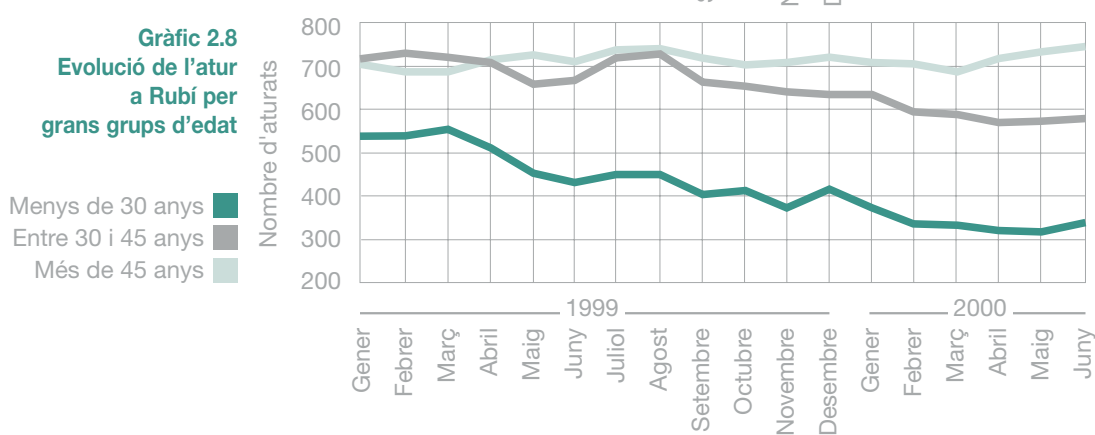
Anem, en primer lloc, al volum d'aturats per sexe. Com veiem en el gràfic 2.7, hi ha el doble de dones en aquesta situació que no pas d'homes (1.108 enfront de 568). Si mirem l'evolució d'aquestes dades, tro-

(3) Recordem que una taxa d'atur és la proporció d'aturats sobre el conjunt de població activa (ocupada+aturada). A escala local aquest indicador també presenta el problema que només podem disposar de la població activa corresponent al padró del 1996. Hi ha, per tant, un desfasament, entre dades del numerador i dades del denominador. Tot i aquest problema, aquesta és l'única via per comparar indicadors d'atur de diferent municipis.

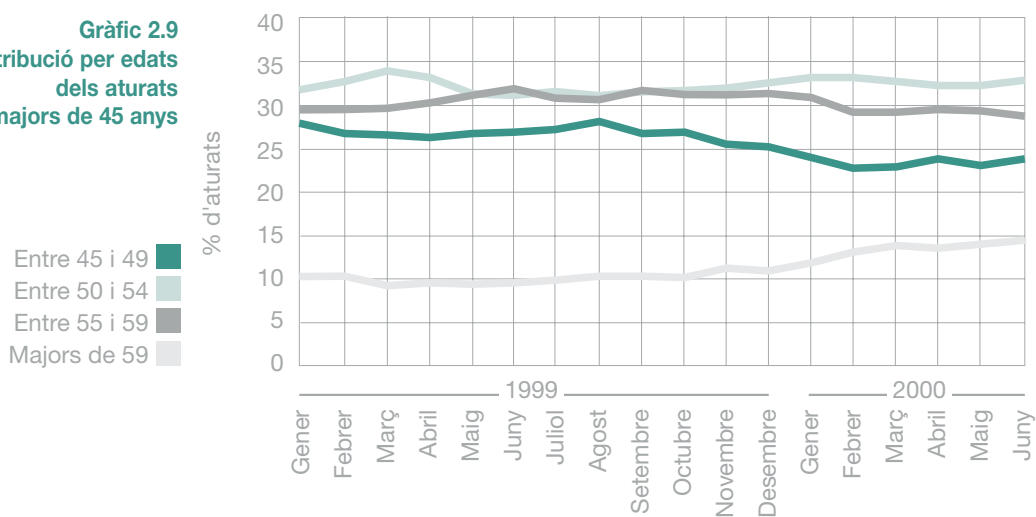
Gràfic 2.7
Evolució de l'atur a Rubí per sexes

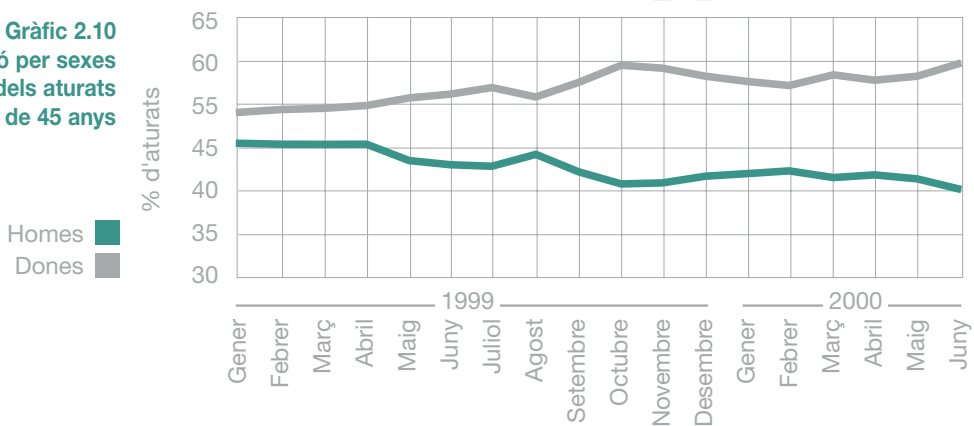
Gràfic 2.8
Evolució de l'atur a Rubí per grans grups d'edat

Gràfic 2.9
Distribució per edats dels aturats majors de 45 anys

Gràfic 2.10
Distribució per sexes dels aturats majors de 45 anys

ben que l'atur masculí ha disminuït en gairebé un quart (24.2%) mentre que, en el cas de les dones, la davallada ha estat clarament inferior (8.5%). En definitiva, igual que en la resta de l'Estat, els homes rubinencs són els principals beneficiaris de la millora de les xifres d'atur. Una explicació que sovint s'apunta d'aquest fet és que el context econòmic favorable estigui animant moltes dones, fins ara inactives, a incorporar-se al mercat de treball, amb la qual cosa augmenta el nombre d'actives i, per tant, d'aturades.

L'altre col·lectiu que sembla patir un atur amb fort component estructural són els actius d'edat avançada, de més de 45 anys. Ho veiem clarament en la distribució del total d'aturats per grans grups d'edat (gràfic 2.8). L'element més preocupant no és que hi hagi més aturats grans que adults i joves; el problema és que aquest col·lectiu d'aturats grans està creixent en ple període d'expansió econòmica mentre que, en la resta de grups d'edat, l'atur lògicament davalla.

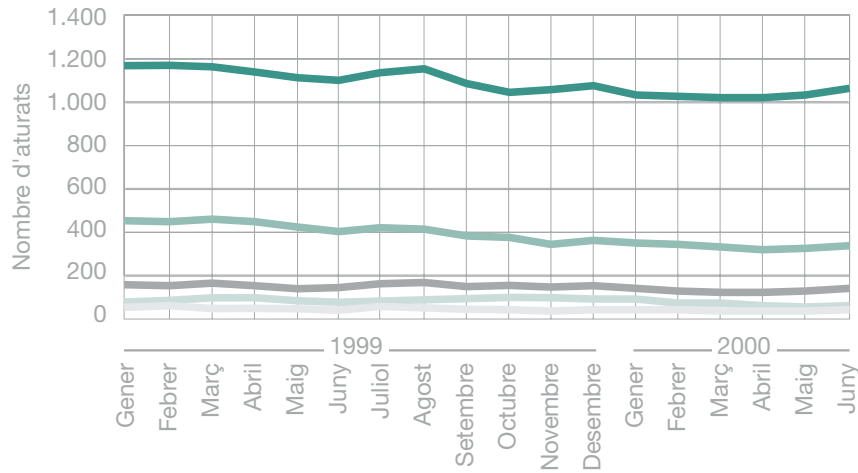
En el conjunt de població major de 45, quins són els segments d'edat que més estan patint l'atur? Com podem apreciar en el gràfic 2.9 el risc és inversament proporcional a l'edat: els aturats de menys de 50 anys disminueixen clarament, els que tenen entre 50 i 59 estan bastant estables mentre que el grup més problemàtic és, amb molt, els majors de 59 anys, entre els quals el percentatge de desocupats creix fortament. Aquesta distribució per edats ens indica que una part del problema pot explicar-se per l'increment de prejubilacions.

Font: Departament de Treball. Generalitat de Catalunya.

L'altre tret distintiu de l'atur madur és la seva creixent feminització. Com podem apreciar en el gràfic 2.10 els homes majors de 45 sí que es beneficien de la bonança general de creació d'ocupació: el nombre d'aturats en les seves files s'ha reduït en el darrer any i mig (si bé moderadament). És en el col·lectiu de dones d'edat on trobem l'autèntic problema: un volum creixent d'aquestes, un cop superada una fase vital més domèstica, es volen reincorporar a un mercat de treball que no les accepta.

Ja hem vist que els dos grans eixos de desigualtat respecte a l'accés a l'ocupació són el sexe i l'edat, amb dos col·lectius especialment mal posicionats: les dones i les persones grans. Hi ha, però, altres factors que també expliquen les majors o menors possibilitats que té un individu de caure en l'atur.

Un primer factor és el seu nivell formatiu. En el gràfic 2.11 podem apreciar el fort pes dels aturats amb baixos nivells d'estudis: un 85% dels desocupats rubinencs tenen estudis primaris o inferiors, per un 12% que en tenen de secundaris i tot just un 3% amb títol universitari. El fort pes dels aturats no qualificats fa que la davallada en números absoluts sigui més important en aquest col·lectiu. En canvi, si ho mirem percentualment, veurem que els col·lectius on l'atur s'ha reduït més, ha estat entre els titulats en FP (davallada del 12,3% en el període considerat) i universitaris (9,7%). Per tant, els principals beneficiaris dels cicles expansius són els treballadors amb formació.

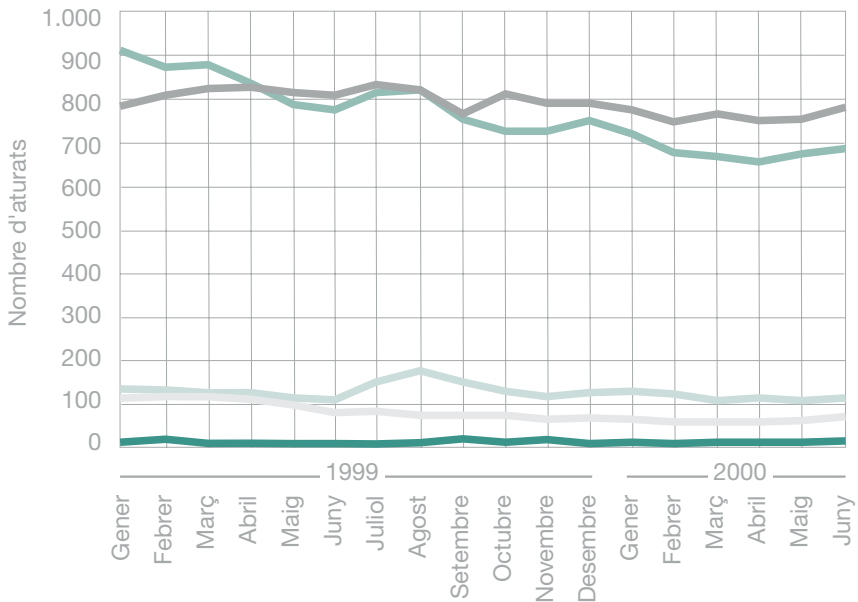

Font: Departament de Treball. Generalitat de Catalunya

Gràfic 2.11
Evolució del nombre d'aturats a Rubí segons el nivell d'estudis

■ Cert. esc./sense est.
■ EGB
■ BUP
■ FP
■ Universitaris

Ja per acabar l'anàlisi dels aturats rubinencs, volem veure quin era el seu perfil professional abans d'entrar en la situació de desocupació. Aquesta dada és molt important per identificar àmbits de destrucció d'ocupació. Aquí utilitzarem dos indicadors diferents. En primer lloc veurem en quin sector treballaven els aturats en la seva darrera ocupació (gràfic 2.12). Aquí també s'aprecia una davallada generalitzada de desocupats en tots els sectors però amb matisacions interessants:

Font: Departament de Treball. Generalitat de Catalunya

Gràfic 2.12
Evolució dels aturats a Rubí segons la darrera ocupació

■ Agric., ramad. i pesca
■ Indústria
■ Construcció
■ Serveis
■ Sense ocupació anterior

- Serveis i indústria són, amb diferència, els sectors que ocupen més gent i que, per tant, generen més aturats. Tot i que les diferències entre un sector i l'altre no són espectaculars, sí que s'aprecia una evolució més positiva de la indústria que no pas dels serveis.

- La construcció manté un romanent d'aturats baix (estem en ple boom del sector) però curiosament estable. Caldria veure si estem davant de col·lectius amb dificultats concretes d'accés a aquest sector (per exemple, dones) o davant de prejubilacions.

- Finalment, remarcar que continua caient el nombre d'aturats sense feina anterior. Això s'explica per l'evolució que està vivint el nostre mercat de treball: als anys 80, quan la major part de les contractacions eren fixes, el gran problema dels joves era trobar la primera feina. Llavors el paquet d'aturats sense feina anterior era molt important. Avui, en el mercat hiperflexible on estem situats, aquesta primera feina és prou fàcil

L'element més preocupant és que el col·lectiu d'aturats grans està creixent en ple període d'expansió econòmica.

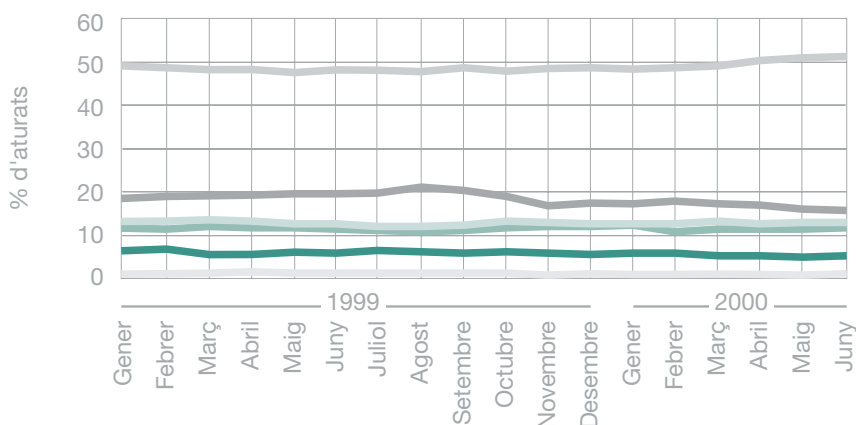
Els principals beneficiaris dels cicles expansius són els treballadors amb formació.

de trobar. Ara bé, probablement es tractarà una feina temporal sense massa perspectives de continuïtat. El problema ha deixat de ser la primera feina per passar a ser la temporalitat i la rotació.

Gràfic 2.13
Evolució de l'atur segons la categoria laboral de la darrera ocupació de l'aturat

Tècnics i directius
Empleats administratius
Treb. dels serveis
Treballadors qualificats
Treballadors no qualificats
Altres

Un cop hem vist la distribució de l'atur per sectors, ara anem a completar el panorama veient la categoria professional que tenien els desocupats en la seva darrera feina. Com veiem en el gràfic 2.13, les principals diferències les trobem en els perfils industrials: els no qualificats no només suposen la meitat de tot el romanent d'aturats sinó que, a més, són un col·lectiu en alça. En canvi el nombre de qualificats en atur cau clarament en el període considerat. Conclusió: és evident que no tots els perfils professionals tenen les mateixes possibilitats d'aprofitar el cicle expansiu de l'economia per trobar feina. Pel que fa a les altres categories (majoritàriament de serveis i minoritàries) el nombre d'aturats s'ha mantingut bastant estable.

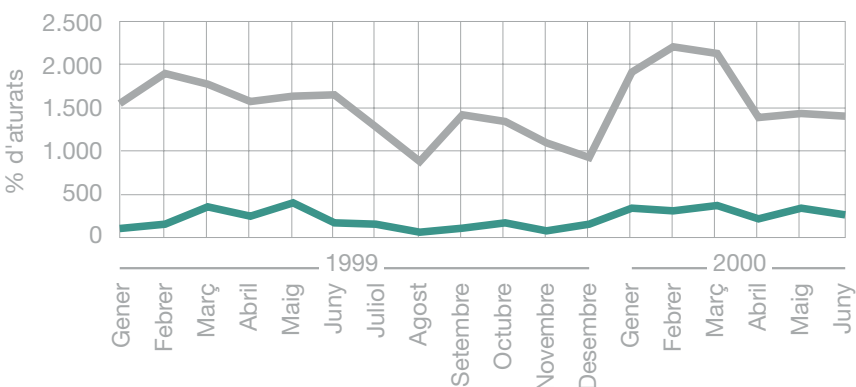

Font: Departament de Treball. Generalitat de Catalunya

2.4 Contractació

Gràfic 2.14
Cicle anual de la contractació a Rubí

Indefinites
Temporals

Font: Departament de Treball. Generalitat de Catalunya

En el gràfic 2.14 hem recollit l'evolució del nombre de contractacions realitzades segons el tipus. En el quadre 2.1 hem presentat l'evolució de totes les figures contractuals, en canvi en el gràfic i el comentari hem optat per agrupar-les en dues grans categories: contractacions indefinites i contractacions temporals. Com podem apreciar l'un i l'altre tipus de contracte tenen evolucions molt diferents:

- La contractació indefinida és clarament minoritària (entre el 7 i 17% dels contractes registrats, segons període). A més té una estacionalitat moderada, és a dir, hi ha un nivell similar de contractació en els diferents mesos.
- En canvi la contractació temporal és àmpliament majoritària i molt estacional: té puntes clares a inicis d'any i davallades importants a finals i en període de vacances (4).

Quadre 2.1 Contractes realitzats durant el primer semestre de 2000 per tipus

Els 1.638 contractes indefinits signats a Rubí durant el primer semestre del 2000 poden ser considerats equivalents a llocs de treball creats o estabilitzats. Un 42% de les contractacions temporals ni tan sols tenen una durada mínima establerta.

	Gener	Febrer	Març	Abril	Maig	Juny
Temps parcial indefinit	22	21	32	20	34	33
Ordinari temps indefinit	78	83	132	57	71	80
Minusvàlids indefinit	2	5		2	2	2
Contractes indefinits 97	202	134	134	103	101	89
Convertits en indefinits 97	40	35	36	37	28	24
Pràctiques	7	14	9	7	11	8
Temps parcial temporal	191	208	186	169	226	268
Obra o servei	770	829	866	611	852	810
Eventuals circumstàncies	877	1100	1020	889	822	817
producció						
Interinitat	17	24	32	28	18	27
Formació	7	11	4	8	10	12
Altres	15	22	27	15	22	17
Total	2.228	2.486	2.478	1.946	2.197	2.187

Font: Departament de Treball. Generalitat de Catalunya

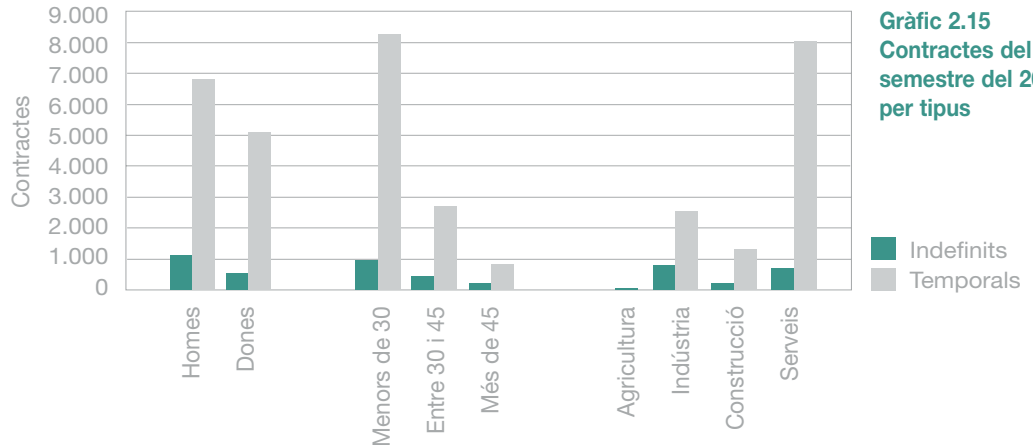
Arribats a aquest punt, cal aclarir que les xifres de contractació temporal i les de contractació indefinida tenen interpretacions molt diferents: els contractes indefinits són indicadors clars d'ocupació generada en un territori. En canvi, les dades de contractació temporal són molt difícils d'interpretar: un alt nombre de contractes d'aquest tipus en una zona, un sector d'activitat o per a un perfil de treballadors pot indicar un creixement d'ocupació en aquest col·lectiu... però també pot significar un increment en els nivells de rotació del col·lectiu. Diferenciar l'un i l'altre efecte és impossible.

Segons el plantejament anterior, els 1.638 contractes indefinits signats a Rubí durant el primer semestre del 2000 poden ser considerats equivalents a llocs de treball creats o estabilitzats.

Com és de suposar, el nivell d'estabilitat en l'ocupació no afecta per igual a tots els col·lectius. En el gràfic 2.15 podem veure que en tots els casos la contractació indefinida és clarament minoritària, tot i això hi ha col·lectius que n'han gaudit més que d'altres:

- Homes (1.101) més que no pas dones (537)
- Treballadors joves (957) i de mitjana edat (438) més que no pas majors de 45 anys (243)

- Treballadors de la indústria (771) i dels serveis (706) més que no pas de la construcció (161)

Font: Departament de Treball. Generalitat de Catalunya

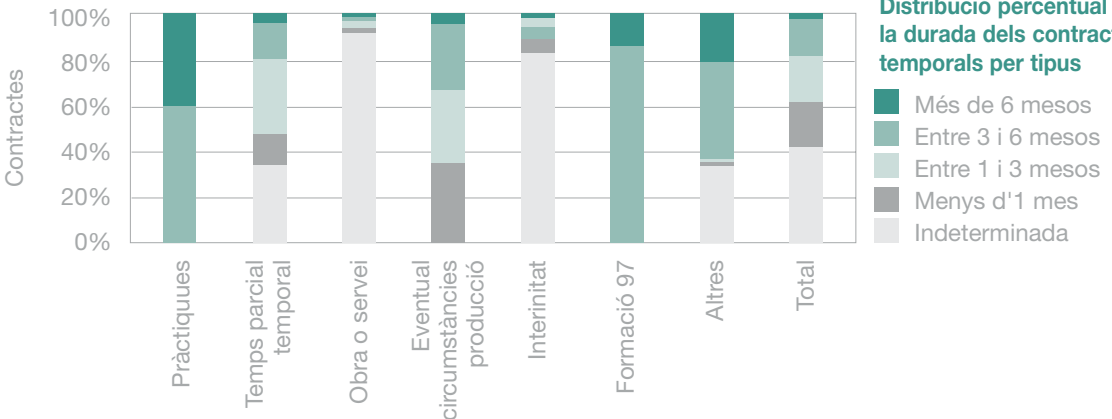
Gràfic 2.15
Contractes del primer semestre del 2000 per tipus

La xifra d'11.884 contractes temporals ens diu ben poca cosa, més enllà d'informar-nos sobre col·lectius especialment precaris. En el mateix gràfic 2.15 es constata que hi ha col·lectius i sectors que recorren de forma especialment accentuada a aquest recurs contractual:

- 8.310 contractes temporals signats per joves
- 8.024 contractes temporals signats en els serveis.

Ja hem vist quins són els col·lectius més afectats per la inestabilitat en l'ocupació. A banda d'això, també té interès veure com és de temporal la contractació temporal. Per això hem desglossat els diferents contractes realitzats segons la seva durada, amb aquests resultats (gràfic 2.16):

- Un 42% de les contractacions temporals ni tan sols tenen una durada mínima establerta (són "indeterminats", no confondre amb "indefinitos"). Aquesta fórmula és especialment usada en els contractes d'obra i servei i interinitat.

Font: Departament de Treball. Generalitat de Catalunya

Gràfic 2.16
Distribució percentual de la durada dels contractes temporals per tipus

- Els contractes que sí que tenen un termini establert es reparteixen a parts pràcticament iguals entre els que no arriben al mes, els que es mouen entre 1 i 3 mesos i els que van dels 3 als 6 mesos (16-19% cadascun d'aquests segments). En canvi són molt pocs els contractes de més de 6 mesos (2,3% del total) i pràcticament inexistent els que sobrepassen l'any. Entre les fórmules contractuals de menor durada establerta, cal destacar el temps parcial temporal i l'eventual per circumstàncies de la producció.

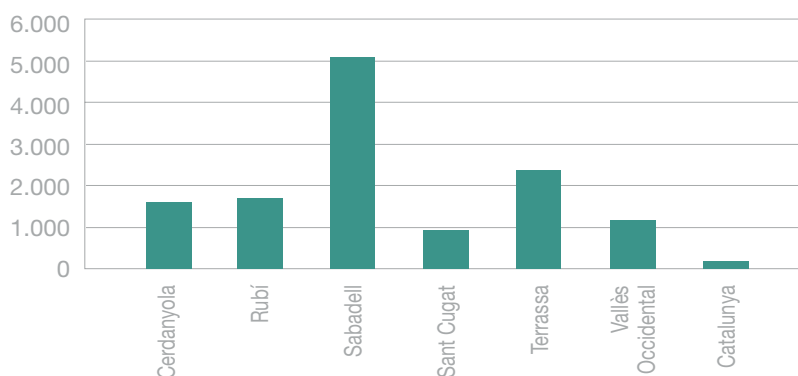
(4) Aquesta darrera dada és especialment interessant ja que, com han fet notar responsables governamentals, la pràctica de "despatxar" treballadors a l'agost per tornar-los a contractar pel setembre està molt estesa al nostre país, i constitueix un frau evident a la Seguretat Social.

Calidoscopi: Indicadors ambientals

3.1 La població i el territori

1. La distribució de la població

Rubí és una ciutat plenament immersa en l'àrea metropolitana de Barcelona, sens dubte la principal concentració urbana del nostre país. L'indicador per excel·lència d'urbanització és la densitat de població. Com veiem en el gràfic 3.1. Rubí té una densitat important, superior a tots els àmbits administratius superiors (comarca, província i Catalunya). Tot i això, els 1.690 habitants per km² encara estan lluny de la densitat que tenen les dues grans ciutats de la comarca, Sabadell i Terrassa.

Font: IDESCAT. Dades padronals, 1996

Gràfic 3.1
Densitat de població
(habitants
empadronats/km²)

Rubí és una ciutat que en els darrers anys està creixent de forma important pel flux migratori provinent, fonamentalment, del centre metropolità. Com podem veure en el quadre 3.1. Sant Cugat i Rubí són les úniques grans ciutats vallesanes que tenen un creixement ininterromput any rere any al llarg de la darrera dècada.

Quadre 3.1 Evolució dels fluxos migratoris en les ciutats vallesanes

	Cerdanyola	Rubí	Sabadell	Sant Cugat	Terrassa	Vallès Occ.
1998	358	827	-1391	2481	899	6258
1997	774	750	-977	2091	301	5581
1995	-7	453	-868	1587	-121	3554
1994	-17	137	-993	1144	-143	2745
1993	105	321	-817	941	-142	2523
1992	314	303	-592	839	-301	3040
1990	205	593	-309	528	-181	3663
1989	430	573	-910	672	-234	3514
1988	104	666	-449	436	-846	3151

Font: IDESCAT

Rubí té una densitat important, superior a tots els àmbits administratius superiors (comarca, província i Catalunya). Però encara estan lluny de la densitat que tenen les dues grans ciutats de la comarca, Sabadell i Terrassa.

En el quadre 3.2. presentem la distribució de la població de Rubí per barris (1). Com veiem, hi ha molta heterogeneïtat: barris densament poblats com Les Torres-Rubí 2000 o Zona Nord- La Serreta, fins a urbanitzacions que tenen un volum molt petit de població censada (Ximelis, Vallès Park, Can Solà...)

Quadre 3.2 Distribució per barris de la població empadronada a Rubí

Ximelis	119	Ca n'Oriol	4.969
Els Avets, La Perla del V., Can Serrafosa, El Carmelo	1.354	Can Rosés	537
Can Fatjó, Font de la Via, La Plana del Castell	4.811	El Pinar	622
Can Vallhonrat, Can Sedó, Ca n'Alzamora	832	Zona Nord, La Serreta	10.148
25 de Setembre	1.820	Sant Muç, Can Xercavins	754
Les Torres, Rubí 2000, El Progrés	11.054	Castellnou	1.352
Mercat, Ribas	6.476	Vallès Park, Can Barceló	91
La Plana de Can Bertran	2.279	Can Solà	212
Centre	6.408		

Font: Dades padronals de 1996 recollides a "Rubí. Una aproximació al coneixement del territori i els pobladors" Ajuntament de Rubí 1997

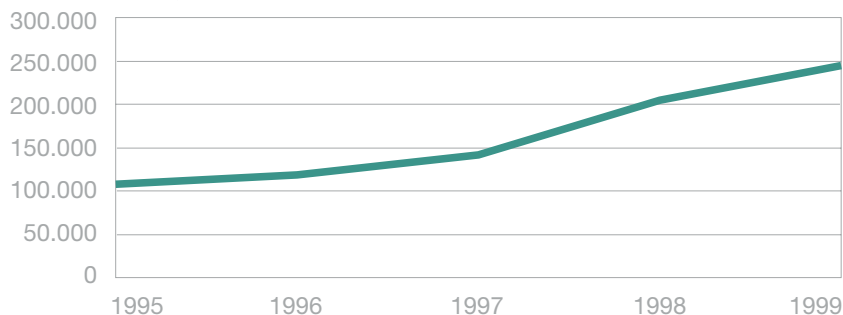
(1) En el nostre cas aquest concepte és una mica fonèdic perquè de fet no hi ha cap classificació oficial. Nosaltres hem adoptat la divisió proposada en l'estudi municipal "Rubí. Una aproximació al coneixement del territori i els pobladors" dut a terme el 1997.

2. L'impacte residencial

El ràpid creixement del municipi en els darrers anys es tradueix en una progressió immobiliària igualment important. Si mirem dades de la superfície anual construïda (gràfic 3.2) veiem com aquesta s'ha duplicat en els darrers tres anys des que es disposa informació.

Aquesta progressió urbanística ha de ser contextualitzada per les dades de sòl disponible. En el quadre 3.3 presentem la tipologia del sòl en el conjunt del terme municipal. Si fem una comparació amb altres municipis, Rubí

Gràfic 3.2
Superfície construïda
(en m2)

Font: Ajuntament de Rubí

presenta una distribució similar a altres localitats properes i d'extensió semblant com Cerdanyola del Vallès o Sant Cugat i una millor reserva de sòl que ciutats grans com Sabadell. Concretament, la meitat del terme municipal és sòl rústic (no urbanitzable), un altre quart ja està urbanitzat i queda el quart restant com a urbanitzable.

Quadre 3.3 Distribució del sòl per tipologies en algunes ciutats vallesanes

Si mirem dades de superfície anual construïda veiem com aquesta s'ha duplicat en els darrers tres anys des que es disposa informació.

	Rubí	Cerdanyola	Sabadell	Sant Cugat
Habitants	54.085	50.503	185.798	47.210
Superfície (ha)	3.201	3.129	3.647	4.832
Sòl urbà (ha)	784,85 (24,2%)	934,64 (29,9%)	1.859,21 (50,9%)	1.206,50 (24,9%)
Sòl urbanitzable (ha)	849,99 (26,5%)	645,09 (20,6%)	394,43 (10,81%)	948,42 (19,6%)
• Residencial	456,76	39,80	115,13	434,20
• Industrial	261,94	--	--	91,44
• Mixt	97,90	92,25	279,30	325,92
• Tècnic	11,10	484,05	--	96,86
Sòl no urbanitzable (ha)	1.566,16 (48,9%)	1.549,27 (49,5%)	1.393,36 (38,2%)	2.677,08 (55,4%)

Font: Auditoria Ambiental de Rubí. Memòria descriptiva

3. Places i zones verdes urbanes

Les zones qualificades de zona verda, places, jardins i parcs en el PGO suposen gairebé 100.000 metres quadrats distribuïts en els següents espais.

Quadre 3.4 Jardins, places i zones verdes urbanes

Nom	m2	Nom	m2
Pl. del Dr Pearson	3.500	Pl. de Pere Aguilera	750
Pl. del Guardià	4.000	Pl. de Jesús Maria	500
Pl. de Catalunya	1.500	Pl. de Pau Picasso	250
Pl. de Figueras	250	Pl. de la Sardana	4.000
Jardins de la pl. de Figueras	2.750	Pl. del Sol	750
Pl. de l'Agricultura	1.500	Pl. de l'Esbart Dansaire de Rubí	250
Pl. d'Anselm Clavé		Pl. Nova	4.450
Pl. del Progrés	1.000	Pl. del Cigne	250
Pl. de la Cerdanya	750	Pl. dels Ocells	2.000
Pl. de la Constitució	6.250	Pl. de Lluís Companys	3.250
Pl. dels Nens	500	Pl. de Ca N'Oriol	2.000
Pl. dels Sindicats		Parc dels Pins (ctra. Sabadell)	
Pl. de la Democràcia	750	Estany dels Aious	
Pl. del Marquès de Barberà	2.500	Parc del Castell	45.000
Pl. de Celso Emilio Ferreiro	250	Parc de la Pau i la Natura	
Pl. de Pep Rovira	1.750	Pl. d'Urània	250
Pl. del Mediterrani	1.000	Pl. de la Concòrdia	250
Pl. de les Virtuts	250	Pl. de Josep Sapés i Esmendia	1.000
Pl. de la Verneda	2.250	Pl. de Jaume Pla i Pallejà	1.000
Pl. de Can Vallhonrat	250		

Font: Auditoria Ambiental de Rubí

El bosc de Ca n'Oriol està qualificat com a zona verda però l'Ajuntament de Rubí adaptarà en la revisió del PGO una figura legal perquè el protegeixi.

4. Espais naturals i agraris

Segons l'Auditoria Ambiental, Rubí encara posseeix una certa riquesa i varietat d'ecosistemes. Per altra banda gaudeix d'una ubicació geogràficament interessant entre dues grans superfícies naturals metropolitanes (Collserola i Sant Llorenç de Munt). L'Ajuntament ha presentat una proposta d'estudi al Departament de Medi Ambient per dur a terme un estudi del corredor biològic Collserola-St Llorenç de Munt que implicaria 8 municipis.

La mateixa Auditoria Ambiental distingeix tres tipus de zones d'interès ecològic al nostre municipi : naturals, seminaturals i agrícoles.

Zones naturals

L'avanç de revisió del PGO considera com a Zones Naturals tres espais situats al sector nord del terme municipal de Rubí, amb formacions menys artificials però amb implantació d'urbanitzacions (Can Solà i Sant Muç).

Quadre 3.5 Zones naturals en el terme de Rubí

	Hectàries protegides
Zona natural de la serra de Can Riquer	352
Zona natural valls de Can Roig i Can Pòlit	250
Zona natural de la riera de Can Xercavins	97

Font: Auditoria Ambiental de Rubí

Zones seminaturals

Es tracta de zones que compleixen les mateixes condicions que les naturals, però que no tenen prou entitat territorial o que es troben afectades per fenòmens transformadors desavinents (infraestructures, pedreres, colonitzacions sistemàtiques amb edificis, etc.)

Quadre 3.6 Zones seminaturals en el terme de Rubí

	Hectàries
Zona seminatural carena de Can Fonollet	26
Zona seminatural corredor verd de Can Tapis	60
Zona seminatural Torrent Fondo-Can Pi de la Serra	184
Zona seminatural bosc de l'ermita de Sant Genís	17
Zona seminatural Alzinar de Can Pi de Vilaroc	116

Font: Auditoria Ambiental de Rubí

Zones agrícoles

Tradicionalment el paisatge de Rubí té una important presència de conreus fins a aquest segle en què la ciutat ha entrat en una economia eminentment industrial. Com a zones agrícoles s'han considerat les següents finques:

Quadre 3.7 Zones agrícoles en el terme municipal de Rubí

	Hectàries
Zona agrícola masos de Can Xercavins i Can Ramoneda	147
Zona agrícola masos de Can Serrafossar i Can Balasc	213

Font: Auditoria Ambiental de Rubí

Majoritàriament es tracta de conreus extensius de secà (principalment cereals) i extensions considerables de fruiterars.

5. Les masses forestals

Segons un estudi elaborat el 1995, la superfície arbrada del municipi és de 1.464,5 hectàries. Si posem aquesta dada en relació amb les hectàries forestals cremades en els darrers anys, obtenim els següents percentatges de pèrdua de massa arbrada.

Rubí encara posseeix una certa riquesa i varietat d'ecosistemes. Per altra banda gaudeix d'una ubicació geogràficament interessant entre dues grans superfícies naturals metropolitanes (Collserola i Sant Llorenç de Munt).

Quadre 3.8 Pèrdua anual de massa forestal

	Superfície cremada (ha)	Percentatge de superfície cremada
1995	5,88	0,40
1996	1,60	0,11
1997	1,09	0,07
1998	1,10	0,08
1999	3,52	0,24

3.2 La producció de residus i el seu tractament**1. Els residus generats****Residus industrials**

Rubí s'emmarca en una comarca que concentra la quarta part d'empreses declarants de residus industrials de tot Catalunya que generen un 18,4 % del total de tones produïdes (2) . A continuació presentarem les estadístiques corresponents al municipi de Rubí en relació amb els diferents epígrafs disponibles:

- el volum total de residus generats en relació a altres municipis de la comarca
- l'evolució de la composició d'aquests residus
- el seu desglossament per activitats que els generen
- el tractament que reben

El volum total de residus produïts a Rubí suposaven el 3.75% dels generats en la comarca durant l'any 1998, percentatge clarament inferior a la major part de grans ciutats dels voltants. Aquesta dada resulta especialment significativa si tenim present l'alt nivell d'especialització industrial del nostre municipi.

Quadre 3.9 Producció de residus industrials per tipus en diverses ciutats vallesanes

	Nombre empreses	Especials	Inerts	No especials	Total	% respecte comarca
Cerdanyola	114	1330	898	3718	5946	0.57
Rubí	479	5795	9200	24198	39194	3.75
Sabadell	362	1047	16724	29564	47335	4.52
St. Cugat	64	5149	2588	50101	57837	5.53
Terrassa	763	6291	11790	51519	69600	6.65
Vallès Occ.	3.715	98.532	419.306	528.550	1.046.389	100.00

Font: Junta de Residus. Departament de Medi Ambient.

En el quadre 3.10. presentem la distribució percentual d'aquests residus segons el tipus. Com es pot apreciar, el gruix de residus generats a Rubí són llots de depuració (21,6%) subproducte de la depuradora de Rubí i la categoria corresponent a altres residus (25,3%). Entre els que són pròpiament industrials, cal remarcar la forta presència de metalls (10,45) i productes minerals i ceràmics (9,97)

Quadre 3.10 Evolució de la producció de residus industrials per tipus a Rubí

	1994	1995	1996	1997	1998
Dissolvents i residus líquids amb dissolvents	2,36	2,81	1,94	2,78	1,51
Residus oliosos (olis, greixos i hidrocarburs)	3,07	3,28	0,69	1,06	1,72
Productes químics i fitosanitaris	0,07	0,05	0,04	0,02	0,01
Líquids i banys residuals amb metalls	14,51	0,36	0,29	0,31	0,13
Líquids i banys residuals sense metalls	0,00	0,43	0,72	0,54	0,47
Residus líquids orgànics	0,38	0,45	1,14	1,25	1,46
Pintures, tints, colorants i coles	0,46	0,44	0,48	0,37	1,33
Residus salins	0,00	0,01	0,23	0,69	0,53
Residus de descontaminació	6,10	1,35	6,53	4,39	5,28
Residus de combustió	1,60	2,19	3,91	3,36	1,20
Llots de depuració	4,96	25,30	23,18	22,84	21,62
Productes caducats i restes de fabricació orgànics	1,52	1,21	1,79	1,36	5,05
Residus animals	0,10	0,02	0,02	0,07	0,06
Residus sanitaris	0,17	0,96	0,52	0,43	0,29
Residus vegetals	10,18	10,02	11,21	8,05	6,83
Plàstics	3,32	3,30	7,15	2,39	2,81
Metalls	10,98	11,02	9,36	9,26	10,45
Productes minerals i ceràmics	4,66	3,62	2,71	5,65	9,97
Envasos industrials	5,36	5,02	3,62	3,03	3,99
Diversos	30,18	28,16	24,47	32,17	25,32
Total	100,00	100,00	100,00	100,00	100,00

Font: Junta de Residus. Departament de Medi Ambient

El volum total de residus produïts a Rubí suposaven el 3.75% dels generats en la comarca durant l'any 1998, percentatge clarament inferior a la major part de grans ciutats dels voltants

En el desglossament per activitats que les generen (quadre 3.11), trobem sobretot diverses especialitats de transformació del metall, de productes minerals no metàl·lics i la fabricació de diversos productes químics i farmacèutics.

Quadre 3.11 Evolució de la producció de residus industrials de Rubí per activitat

Descripció de l'activitat industrial	1994	1995	1996	1997	1998
Producció d'electricitat, gas, vapor	0,08	0,03	0,14	0,22	0,03
Metal·lúrgia	0,17	0,59	2,94	1,79	0,60
Productes minerals no metàl·lics	1,09	3,38	2,78	7,50	11,94
Fabricació de primeres matèries plàstiques	1,06	1,10	1,58	1,38	1,70
Fabricació d'adobs	0,00	0,00	0,32	0,22	0,39
Fabricació de plaguicides	0,39	0,35	0,32	0,13	0,08
Fabricació de productes farmacèutics base	8,49	7,06	6,64	7,20	6,31
Especialitats en altres productes farmacèutics	5,54	7,19	6,39	6,91	1,82
Fabricació d'altres productes químics	14,88	9,21	5,59	6,24	7,58
Fundició de metalls	0,59	0,25	0,08	0,49	0,57
Fundició de metalls no fèrrics	1,52	2,20	1,89	2,56	2,43
Mecanització de metalls	0,22	1,17	0,12	2,03	1,66
Tractament de superfície de metalls	14,59	0,48	0,43	0,44	0,86
Fabricació de fil i cable elèctric	0,13	0,26	0,24	0,00	0,51
Fabricació de components electrònics	0,06	0,06	0,04	0,04	0,03
Altres indústries de transformació de metalls	22,63	22,67	20,36	13,30	15,41
Alimentació	2,23	4,27	3,68	2,88	5,83
Tèxtil i confecció	0,72	0,88	0,42	0,85	1,26
Acabat de tèxtils (humits)	1,66	1,88	0,68	0,78	0,18
Fusta i suro	5,41	0,41	0,54	0,26	0,78
Fabricació de paper i cartró	0,07	0,05	0,15	0,03	0,04
Transformació de paper-cartró	7,08	5,41	5,94	5,84	5,66
Impressió i edició	3,73	3,84	5,43	5,62	6,25
Transformació de cautxú i plàstic	2,82	2,45	3,05	2,94	4,52
Recuperació de productes	0,16	0,24	2,37	0,78	0,79
Altres indústries	4,66	24,61	27,90	29,59	22,77
Total	100,00	100,00	100,00	100,00	100,00

Font: Junta de Residus. Departament de Medi Ambient

Encara més important que el volum de residus generats és el tractament que aquests reben. Com veiem en la taula 3.12, aquí hi ha hagut una evolució interessant: l'any 98 ja hi havia més residus sotmesos a valorització externa que a dipòsit controlat, sortida bàsica que tradicionalment es donava a aquest tipus de productes.

Quadre 3.12 Evolució de la producció de residus industrials de Rubí segons el tractament rebut

	1994	1995	1996	1997	1998
Valorització en origen	0,98	1,89	0,12	0,37	0,44
Valorització externa	29,18	34,10	30,98	29,63	45,08
Subproducte	0,04	0,01	0,45	0,67	1,46
Emmagatzematge	0,13	0,23	0,12	0,36	0,18
Físic-químic-biològic-depuradora	23,22	2,56	6,97	11,07	12,02
Deposició controlada	36,73	57,97	59,30	53,85	39,03
Incineració	0,07	0,06	0,02	0,03	0,42
Gestió insuficient	1,72	1,93	0,00	3,14	0,00
Gestió no especificada	7,94	1,25	2,04	0,87	1,36
Total	100,00	100,00	100,00	100,00	100,00

Rubí és, juntament amb Sabadell, un dels municipis amb més valorització dels residus, clarament per sobre de la mitjana comarcal.

Font: Junta de Residus. Departament de Medi Ambient

Si comparem aquest mateix indicador amb el nostre entorn (quadre 3.13.), veiem que Rubí és, juntament amb Sabadell, un dels municipis amb més valorització dels residus, clarament per sobre de la mitjana comarcal. També està per sobre en dipòsit controlat i, en canvi, és molt escàs l'aprofitament de subproductes.

(2) Els residus generats són controlats per la Junta de Residus de la Generalitat de Catalunya que és, per tant, la font final d'informació disponible. Cal aclarir que aquesta informació fa sempre referència a residus declarats per les empreses.

Quadre 3.13 Comparativa de la producció de residus industrials en diverses ciutats vallesanes segons el tractament rebut

Tipus de tractament	Cerdanyola	Rubí	Sabadell	Sant Cugat	Terrassa	Vallès Occ.
Valorització en origen	0,59	0,44	7,72	3,18	3,52	2,12
Valorització externa	34,86	45,08	45,41	7,86	38,25	29,14
Subproducte	12,29	1,46	20,22	0,69	4,74	27,22
Emmagatzematge	0,79	0,18	0,20	0,15	0,17	0,92
Fisicoquímic-biològic-depuradora	9,33	12,02	0,54	1,83	3,44	12,51
Deposició controlada	38,78	39,03	24,62	86,20	49,40	26,85
Incineració	0,00	0,42	0,01	0,07	0,08	0,83
Gestió insuficient	0,00	0,00	0,03	0,00	0,01	0,12
Gestió no especificada	3,35	1,36	1,27	0,01	0,39	0,31
Total	100,00	100,00	100,00	100,00	100,00	100,00

Font: Junta de Residus. Departament de Medi Ambient. Dades corresponents al 1998

La producció de residus sòlids urbans (RSU)

A Rubí es recullen unes 27.000 tones d'escombraries anualment, amb una producció diària de 75 tones. Com veiem en el quadre 3.14, aquesta evolució va paral·lela al creixement demogràfic del municipi, si bé la producció de residus per càpita també creix.

Quadre 3.14 Evolució de la producció total de RSU

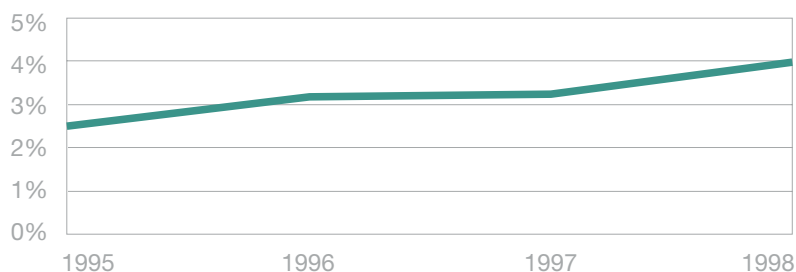
	Tones	Població	Tones per h.
1995	23.258	53.100	43,8
1996	23.610	54.085	43,7
1997	23.700	55.987	42,3
1998	27.279	57.491	47,4
1999	27.927	58.500	47,7

Font: IMMA

En l'apartat següent ens entretindrem amb indicadors de recollida selectiva. De moment donarem algunes dades de recollida general. La capacitat instal·lada dels contenidors és de 1.178 m³, l'equivalent a 21,42 litres per habitant. Fins al juny de 2000, els residus urbans generats eren eliminats a l'abocador municipal de Mas Jornet. A partir de mitjans d'aquest any, els residus de Rubí s'aboquen a Coll Cardús (Vacarisses), mitjançant un conveni amb el Consell Comarcal.

2. La recollida selectiva dels RSU

Segons la valoració de l'auditoria ambiental, les dades de Rubí reflecteixen un augment contingut de la recollida selectiva durant els darrers anys. Aquest augment es pot apreciar en el gràfic 3.3 que ens indica el percentatge de residus recuperats mitjançant recollida selectiva. Tot i això, els percentatges de recuperació es mantenen encara allunyats dels objectius fixats pel Pla General Metropolità de Residus (PGRMC).

Font: Institut Municipal de Medi Ambient. Ajuntament de Rubí

Recollida de vidre

El vidre representa al voltant del 7% (en pes) del total dels residus urbans, i és la fracció més fàcil de recuperar perquè ja fa anys que hi ha circuits implantats.

Com veiem en el quadre 3.15 la ràtio de recollida selectiva de vidre ha augmentat fins a 8,77 kg/h. S'ha arribat a un índex de recuperació d'aquest material del 25,5%, lluny encara del 40% plantejat al PGRMC per al període 1998-2000).

Gràfic 3.3
Percentatge de RSU recuperats mitjançant recollida selectiva

Les dades de Rubí reflecteixen un augment contingut de la recollida selectiva durant els darrers anys. Tot i això, els percentatges de recuperació es mantenen encara allunyats dels objectius fixats pel Pla General Metropolità de Residus (PGRMC).

Tot seguit anem a veure els indicadors de recollida en els diferents residus dels quals hi ha contenidors instal·lats.

Tot seguit anem a veure els indicadors de recollida en els diferents residus dels quals hi ha contenidors instal·lats.

Quadre 3.15 Indicadors de recollida selectiva de vidre

Any	Habitants	Contenidors	kg vidre recollit	kg/hab	kg/cont	hab/cont	Índex recuperació
1988	48.807	9	33.730	0,69	3.748	5.423	1,97%
1989	50.012	11	43.360	0,87	3.942	4.547	2,47%
1990	50.987	11	43.540	0,85	3.958	4.635	2,44%
1991	50.405	11	55.640	1,10	5.058	4.582	3,15%
1992	50.703	11	62.840	1,24	5.713	4.609	3,54%
1993	51.754	25	112.740	2,18	4.510	2.070	6,22%
1994	52.629	60	252.010	4,79	4.200	877	13,67%
1995	53.100	90	351.830	6,63	3.909	590	18,91%
1996	54.085	92	381.320	7,07	4.145	586	20,19%
1997	55.987	93	407.550	7,28	4.382	582	21,51%
1998	57.491	99	433.360	7,54	4.377	566	22,08%
1999	58.500	105	513.480	8,77	4.890	557	25,49%

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'IMMA

Si mirem atentament la sèrie històrica, veurem un important augment de quilos recollits, especialment des de l'any 1994, en paral·lel amb l'increment de la quantitat de contenidors de vidre al carrer.

Recollida paper i cartró

Igual que en el cas del vidre, veiem que els increments més espectaculars es produeixen en anys (com el 1995) en què s'incrementa el nombre de contenidors disponibles i es posen en marxa campanyes institucionals. L'índex de recuperació s'ha anat incrementant progressivament, però encara lluny dels valors establerts al PGRMC.

Quadre 3.16 Indicadors de recollida selectiva de paper i cartró

Any	Habitants	Contenidors	kg paper recollit	kg/hab	kg/cont	hab/cont	Índex recuperació
1994	52.629	18	23.844	0,45	1.324,67	2.923,83	0,52%
1995	53.100	82	202.510	3,81	2.469,63	647,56	4,35%
1996	54.085	87	323.810	5,99	3.721,95	619,56	6,86%
1997	55.987	90	334.280	5,97	3.714,22	600,94	7,06%
1998	57.491	97	389.720	6,78	4.017,73	577,32	7,94%
1999	58.500	105	583.600	9,98	5.558,09	557,14	11,59%

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'IMMA

Recollida de piles

A diferència del que succeïa amb el paper i amb el vidre, els indicadors de recollida de piles no tenen una bona evolució en els darrers anys. Com es pot apreciar en el quadre 3.17, el volum de piles recollides disminueix, tot i l'increment de població i de contenidors.

Quadre 3.17 Indicadors de recollida selectiva de piles

Any	Habitants	Contenidors	kg piles recollit	kg/hab	kg/cont	hab/cont
1991	50.405	5	164,2	0,00	32,85	10.081,00
1992	50.703	5	612,2	0,01	122,45	10.140,60
1993	51.754	5	1.300,3	0,03	260,06	10.350,80
1994	52.629	20	2.896,8	0,06	144,84	2.631,40
1995	53.100	52	4.665,0	0,09	89,71	1.021,10
1996	54.085	121	3.291,0	0,06	27,20	445,47
1997	55.987	151	2.612,0	0,04	17,29	370,77
1998	57.491		2.751,0	0,05		
1999	58.500		2.261,0	0,04		

Font: Elaboració pròpia a partir de dades de l'IMMA

La deixalleria

Des del juny de 1999 està en funcionament la deixalleria municipal al Polígon Industrial Cova Solera, per a la recollida de tots aquells residus d'origen domèstic que no són objecte de recollida selectiva: ferralla i metalls, fustes, tèxtils, runes i restes de construcció, voluminosos, i residus especials en petites quantitats (fluorescents, bateries, dissolvents, pintures i vernissos, piles, frigorífics, olis). En els 6 primers mesos de funcionament ha registrat 2.958 entrades i s'hi han dipositat 271,4 tones de residus.

3.3 La qualitat de l'aire

La font bàsica per mesurar la qualitat atmosfèrica són les estacions bàsiques de la Xarxa de Vigilància i Previsió de la Contaminació Atmosfèrica (XVPCA) de la Diputació de Barcelona i la Generalitat de Catalunya. A Rubí hi ha tres estacions de control d'aquesta xarxa que mesura contaminants primaris (procedents directament de fonts d'emissió). En canvi, no hi ha punts d'anàlisi de contaminants secundaris com l'ozó (originats per transformacions de contaminants primaris). En les comprovacions fetes a les estacions locals durant el 1998, en cap cas s'han superat els valors guia per a aquests contaminants

En el quadre següent presentem la mitja anual dels dos contaminants més importants, el SO₂ (diòxid de sofre) i els fums negres.

Quadre 3.18 Concentració mitjana anual dels dos contaminants bàsics

	SO ₂ (mitjana anual en µgr/m ³)	Fums negres (mitjana anual en µgr/m ³)
1995	10.6	34.6
1996	11.6	32.1
1997	12.7	39.9
1998	11.4	45.4

Font: Elaboració pròpia de la mitjana anual, a partir de dades mensuals del Servei de Medi Ambient de la Diputació de Barcelona

Per tenir una imatge més general de la situació atmosfèrica podem acudir a un indicador sintètic, concretament l'Índex Català de Qualitat de l'Aire (ICQA) que setmanalment mesura SO₂, NO₂, H₂S, CO i PST i ofereix un índex mesurat que oscil·la entre els següents valors:

Quadre 3.19 Equivalències dels valors de l'ICQA

Excel·lent	75	≤ ICQA ≤	100
Satisfactòria	50	≤ ICQA ≤	75
Acceptable	25	≤ ICQA ≤	50
Baixa	0	≤ ICQA ≤	25
Deficient	-50	≤ ICQA ≤	0
Molt deficient		≤ ICQA ≤	-50

Com podem veure en el quadre següent, la qualitat de l'aire al municipi és generalment satisfactòria i fluctua, en alguns mesos, entre acceptable i excel·lent.

Quadre 3.20 Qualificacions de qualitat d'aire a Rubí segons l'ICQA

	1996	1997	1998	1999
Gener		Satisfactòria	Satisfactòria	Satisfactòria
Febrer		Satisfactòria	Acceptable	Satisfactòria
Març		Acceptable	Acceptable	Satisfactòria
Abril		Satisfactòria	Satisfactòria	
Maig	acceptable	Satisfactòria	Satisfactòria	
Juny	satisfactòria	Satisfactòria	Satisfactòria	Satisfactòria
Juliol	satisfactòria	Satisfactòria	Satisfactòria	Satisfactòria
Agost	satisfactòria	Satisfactòria	Satisfactòria	Excel·lent
Setembre	satisfactòria	Satisfactòria	Satisfactòria	Satisfactòria
Octubre	satisfactòria	Acceptable	Satisfactòria	Satisfactòria
Novembre	satisfactòria	Acceptable	Acceptable	Satisfactòria
Desembre	satisfactòria	Satisfactòria	Satisfactòria	Excel·lent

Font: Direcció General de Qualitat Ambiental del Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya

L'Auditoria Ambiental de Rubí extreu la conclusió que "la qualitat de l'aire a Rubí és bona, no superant-se en cap cas els valors-límit dels diferents contaminants mesurats".

A partir de les dades presentades, l'Auditoria Ambiental de Rubí extreu la conclusió que "la qualitat de l'aire a Rubí és bona, no superant-se en cap cas els valors-límit dels diferents contaminants mesurats". (Document de diagnosi, pàg. 66)

3.4 L'aigua

1. Les fonts d'abastament d'aigua potable

Com la resta de l'àrea metropolitana de Barcelona, l'abastament d'aigües de Rubí prové fonamentalment de les conques del Ter i del Llobregat, amb dues connexions a cada xarxa. Segons l'Auditoria Ambiental de Rubí, els volums captats l'any 1997 eren els que es recullen en la taula 3.21.

Quadre 3.21 Fonts d'abastament d'aigua a Rubí

Origen	Total	%
ATLL – Ter	3.262.784	60,4
ATLL – Llobregat	1.879.882	34,8
Mina pública Terrassa	70.225	1,3
Pous propis	189.068	3,5
Total	5.401.961	100

Font: ATLL. 1997

Quadre 3.22 Dotació d'aigua per habitant

Població	Dotació diària (l/h. dia)
Àmbit Ter-Llobregat	308
Barcelonès	252
Vallès Occidental	337
Rubí	287

Font: Auditoria Ambiental de Rubí

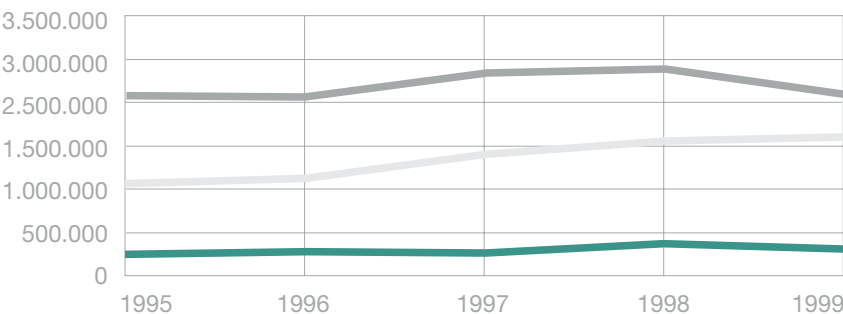
En base a aquestes dades, la dotació diària per habitant quedaria establerta en 287 litres per habitant, quantitat que –com podem veure en el quadre 3.22- queda per sota dels àmbits comarcals de referència, si bé està per sobre d'altres àmbits metropolitans com el Barcelonès.

La capacitat actual d'emmagatzematge d'aigua és de 8.280 m³, cosa que dona una taxa de cobertura del 56% del consum diari. Aquesta taxa de cobertura és baixa i per això hi ha prevista la construcció de dos nous dipòsits amb una capacitat de 12.000 m³, que permetrà augmentar la cobertura fins al 137%.

2. La xarxa municipal i els consums

La xarxa municipal d'aigua potable (gestionada per l'empresa SOREA) abasta totes les zones urbanitzades del municipi, tret de l'àrea de Sant Muç que està iniciant el seu procés d'urbanització. La longitud total de la xarxa de distribució és de 228,653 km.

Com podem apreciar en el gràfic 3.4, el cabal d'aigua subministrat a la ciutat ha viscut un notable increment en els darrers anys, com a conseqüència del creixement d'habitants i l'activitat econòmica. Tot i això, cal remarcar una moderació del consum domèstic durant l'any 1999.

Font: Servei de Subministrament d'Aigua Potable de Rubí, SOREA, SA

El cabal d'aigua subministrat a la ciutat ha viscut un notable increment en els darrers anys. Tot i això, cal remarcar una moderació del consum domèstic durant l'any 1999.

Gràfic 3.4
Evolució del consum d'aigua a Rubí

■ Domèstic
■ Industrial
■ Municipal

3. Sanejament

La Riera de Rubí és el principal curs d'aigua que circula pel terme municipal i rep aigües d'una xarxa de torrents situats en els seus dos marges. En paraules de l'auditoria ambiental "Com qualsevol altra riera, la de Rubí hauria de presentar un cabal intermitent i estacional, associat plenament al règim de precipitacions. En qualsevol cas, però, el gran creixement urbanístic de la zona i la gran presència de teixit industrial, han fet que la Riera de Rubí presenti un cert cabal constant d'aigües residuals." (Document de diagnosi, pàg.20).

Per mesurar la qualitat dels cursos d'aigua s'empra com a indicador l'ISQA (índex simplificat que qualitat de l'aigua) que integra els valors de temperatura, matèria en suspensió, oxidabilitat, oxigen dissolt i conductivitat de l'aigua analitzada. Aquest índex oscil·la entre el 0 (aigua de pitjor qualitat) i el 100 (aigua de millor qualitat). En el cas de la Riera de Rubí els valors de mitjana obtinguts, al voltant de 25, donen una qualificació dolenta a la qualitat de l'aigua. Tot i això, segons afirma l'Auditoria Ambiental, la qualitat ha

millorat molt en els darrers anys sobretot gràcies a la construcció de l'Estació Depuradora d'Aigües Residuals (EDAR) de les Fonts de Terrassa.

L'altra millora substancial ha estat el perfeccionament de col·lectors a banda i banda de la riera que recullen les aigües de la xarxa de clavegueram del nucli urbà i les zones industrials. Els col·lectors interceptors condueixen l'aigua fins a l'EDAR de Rubí, situada al límit del terme municipal amb Sant Cugat del Vallès i Castellbisbal, que pot tractar un cabal diari de 27.000 m³. Actualment es duu a terme un tractament físico-químic de l'aigua residual, encara que hi ha previst completar aquest tractament de l'aigua amb una fase biològica.

3.5 L'energia

1. El consum d'energia elèctrica

L'increment de població i habitatges que està experimentant Rubí durant els darrers anys implica un creixement significatiu del consum elèctric. La darrera dada disponible correspon al 1996: 57.898.592 kw de consum domèstic i 198.052.869 de consum industrial. Això suposa un increment del 9,10% respecte a l'any anterior, mentre que entre els anys 91 i 96 l'increment havia estat del 22,31%.

2. El consum de gas

Durant la primera meitat dels 90, el consum de gas va créixer de forma important a Rubí com a conseqüència de la progressiva implantació de la xarxa de gas natural a la ciutat. De totes maneres, com podem comprovar en la taula 3.23, el consum s'ha estancat durant la segona meitat de la dècada.

Quadre 3.23 Evolució dels consums de gas a Rubí

	1995	1996	1997	1998
Gas natural	23.219	24.272	25.330	24.352
Gasos líquids del petroli	2.443	2.542	2.380	2.530

Font: IMMA

3.6 La mobilitat

1. Mitjà de transport utilitzat en desplaçaments obligats

Segons les dades d'un estudi elaborat el 1998 en el marc de l'Auditoria Ambiental de Rubí, els mitjans de transport més usats en els desplaçaments són els següents:

Quadre 3.24 Resultats de l'enquesta sobre mobilitat feta als ciutadans de Rubí

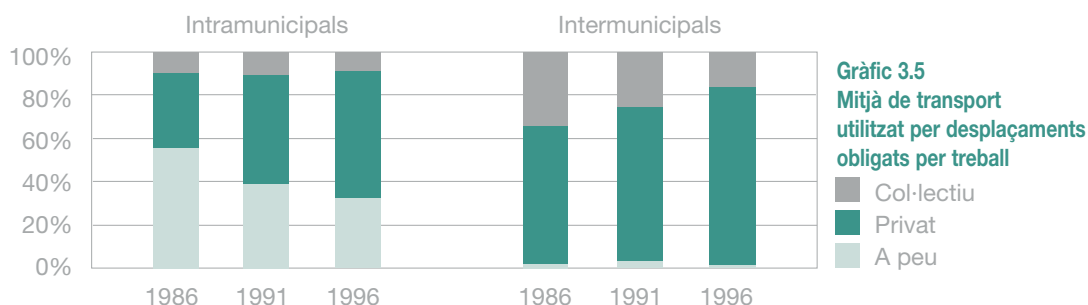
	Origen/destinació - Rubí		Origen/destinació - fora de Rubí		Total	
	n	%	n	%	n	%
A peu	271.724	58,06	12.427	5,84	284.151	41,73
Autobús urbà	26.314	5,62	2.905	1,36	29.219	4,29
Autobús interurbà	1.604	0,34	3.521	1,65	5.125	0,75
Autobús empresa	2.443	0,52	2.076	0,98	4.519	0,66
Autobús escolar	11.054	2,36	4.392	2,06	15.446	2,27
Ferrocarrils Generalitat	1.180	0,25	27.932	13,12	29.112	4,28
Cotxe com a conductor	99.261	21,21	106.706	50,13	205.967	30,25
Cotxe com acompanyant	46.071	9,84	44.090	20,71	90.161	13,24
Moto com a conductor	4.031	0,86	2.212	1,04	6.243	0,92
Moto com a acompanyant	83	0,02	472	0,22	555	0,08
Taxi	523	0,11	500	0,23	1.023	0,15
Altres	3.729	0,80	5.644	2,65	9.373	1,38
Total	468.017	100,00	212.877	100,00	680.894	100,00

Font: Estudi de mobilitat per la diagnosi de l'Auditoria Ambiental 1998

Com es pot comprovar, la major part de desplaçaments es fan en cotxe (43,4%), seguits de molt a prop dels que es realitzen a peu (41,7%). Lògicament el pes de l'un i de l'altre mitjà varia molt en funció que els desplaçaments siguin interns o externs al municipi. Cal remarcar també el modest percentatge de desplaçaments que es fan en transport públic (poc més del 12% del total)

Tant a nivell intramunicipal com intermunicipal el transport privat va adquirir una clara preeminència, en el primer cas a costa del transport col·lectiu, en el segon cas, a costa dels transports col·lectius.

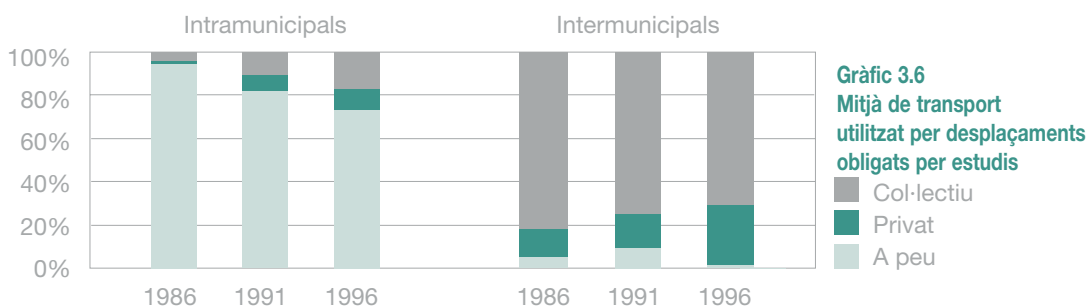
Si en lloc de la foto fixa d'un any concret, allò que volem veure és una evolució, podem mirar la mobilitat obligada (3) segons les dades padronals. En el gràfic 3.5 podem apreciar com ha evolucionat la mobilitat per raons de feina. La conclusió és clara: tant a nivell intramunicipal com intermunicipal el transport privat va adquirint una clara preeminència, en el primer cas a costa dels desplaçaments a peu i, en el segon cas, a costa dels transports col·lectius.

Gràfic 3.5
Mitjà de transport utilitzat per desplaçaments obligats per treball

Col·lectiu
Privat
A peu

En el gràfic 3.6 oferim la mateixa informació però ara referida a la mobilitat obligada per raons d'estudis. A nivell intermunicipal les tendències són similars a les descrites abans: pèrdua de pes del transport col·lectiu a favor del particular. En canvi, a nivell intramunicipal el transport col·lectiu sí que ha guanyat protagonisme, a costa essencialment dels desplaçaments a peu.

Gràfic 3.6
Mitjà de transport utilitzat per desplaçaments obligats per estudis

Col·lectiu
Privat
A peu

Font: IDESCAT a partir de dades padronals

2. El parc automobilístic

Com hem vist, a Rubí els desplaçaments en cotxe tenen un pes creixent. Anem a veure com això es reflecteix en l'evolució del parc automobilístic. Un primer indicador és l'evolució del parc de vehicles per categories. Com veiem en el quadre 3.25 la progressió és constant, sobretot pel que fa referència a turismes. En total, al tancament del 1999, hi havien 32.492 vehicles censats a Rubí.

Quadre 3.25 Parc de vehicles de Rubí

	1995	1996	1997	1998	1999
Motos	1.516	1.532	1.525	1.625	1.663
Turismes	19.134	19.768	20.522	22.159	23.379
Furgonetes	2.374	2.515	2.590	2.945	3.127
Autobusos	21	24	22	26	25
Camions	767	738	740	771	836
Tractors	129	139	146	162	179
Ciclomotors	2.539	2.575	2.557	2.732	3.047
Remolcs	158	169	177	194	224
Altres	7	9	11	11	12

Font: Padró de vehicles de l'Ajuntament de Rubí

Si en lloc d'un indicador d'estocs volem un indicador de fluxos, podem analitzar les dades de matriculacions de cotxes per a ús particular (excloent vehicles lloguer) durant els darrers anys.

Quadre 3.26 Nombre de vehicles particulars matriculats

	3r trimestre 1998	3r trimestre 1999	% increment
Cerdanyola	1.509	1.557	3,18
Rubí	1.348	1.586	17,66
Sabadell	4.680	5.505	17,63
Sant Cugat	1.519	1.675	10,27
Terrassa	4.340	5.224	20,37
Total Vallès	18.559	21.560	16,17

Font: Dades del Gremi de Venedors de Vehicles de Motor de Barcelona, publicades a El 9 Nou, 29 d'octubre de 1999

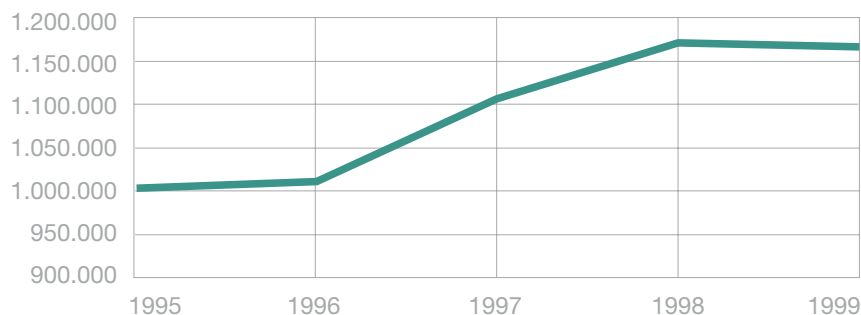
Veiem que en el nostre municipi s'ha produït un increment considerable de matriculacions, de l'ordre del 17% en un any, percentatge similar al del conjunt de la comarca.

(3) Per mobilitat obligada s'entén aquella que es fa per motius d'estudis o de treball

3. La xarxa d'autobusos urbans

Gràfic 3.7

Evolució del nombre de viatgers dels autobusos urbans de Rubí

Font: IMMA. Ajuntament de Rubí

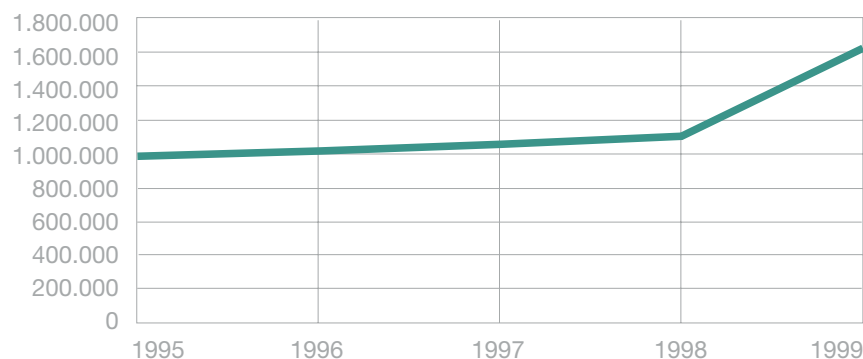
Com podem apreciar en el quadre 3.24 presentat anteriorment, els autobusos urbans són el tercer mitjà per a desplaçaments interiors, després del cotxe i dels desplaçaments a peu. Per tant, pot ser interessant presentar algun indicador del servei urbà d'autobusos de Rubí, concretament l'evolució anual del nombre d'usuaris. Com veiem en el gràfic 3.7 hi ha un creixement inicial molt fort a partir de l'any 1996. En canvi, en el darrer any del qual disposem d'estadístiques (1999) s'aprecia un estancament. Concretament, en aquest any els viatgers van ser 1.164.728

Cal remarcar que a partir del setembre del 2000 s'ha posat en marxa una nova línia 4 que comunica els barris de Ca n'Oriol i 25 de Setembre.

4. Els Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya

Gràfic 3.8

Evolució del nombre de viatgers del FGC amb destí o origen a Rubí

Font: IMMA. Ajuntament de Rubí

Els FGC concentren un 13% dels desplaçaments realitzats des de Rubí cap a altres municipis, per tant són el principal mitjà de transport públic interurbà amb què compta el municipi. Per aquesta raó hem considerat interessant detallar l'evolució del nombre d'usuaris en els darrers anys. Com veiem en el gràfic 3.8 el creixement ha estat moderat fins al darrer any, en què s'ha disparat de forma important, arribant als 1.624.160 viatgers.

Esmentar que l'octubre de 2000 s'ha oficialitzat el compromís de posada en marxa de la línia de RENFE Mollet- El Papiol per al pròxim any 2004. Aquesta futura línia connectarà els dos Vallès amb el Baix Llobregat i, a Rubí, utilitzarà l'estació existent entre Ca n'Alzamora i Can Vallhonrat.

3.7 La sensibilització ciutadana

1. Els hàbits dels ciutadans rubinencs

Durant el mes d'abril de 2000 es va dur a terme a Rubí i altres 7 municipis un programa anomenat REVAL(4). En aquest marc, es va fer una enquesta d'hàbits de la població en matèria mediambiental. A Rubí, concretament, es van fer 203 enquestes. Tot seguit detallarem alguns dels resultats més remarcables.

(4) Projecte realitzat per Xarxa Local en el marc del Programa de Nous Jaciments d'Ocupació de la Generalitat. A l'IMPES de Rubí es van contractar dues persones en aquest programa.

Quadre 3.27 Resultats de l'enquesta sobre hàbits mediambientals REVAL

	Sempre	Algunes vegades	Mai	Total
Compra productes amb embalatge reciclable	53,7	17,1	29,3	100,0 (123)
Compra productes amb poc embalatge	51,5	24,2	24,2	100,0 (132)
Quan va a comprar porta bossa o carretó	68,0	6,6	25,4	100,0 (197)
Als comerços procura no agafar bosses de plàstic	66,7	19,4	13,9	100,0 (201)
Reutilitza les bosses de plàstic	81,2	4,0	14,9	100,0 (202)
Utilitza paper de cuina	80,3	7,4	12,3	100,0 (203)
Utilitza mocadors de paper	80,3	6,9	12,8	100,0 (203)
Utilitza tovallons de paper	77,3	6,9	15,8	100,0 (203)
Llença l'oli de cuina usat a l'aigüera	43,5	4,7	51,8	100,0 (193)
Utilitza paper escrit per una cara	58,4	21,6	20,0	100,0 (190)
Utilitza les dosis mínimes de detergent	80,5	3,7	15,9	100,0 (164)
Tanca l'aixeta mentre no fa ús de l'aigua	92,1	3,4	4,4	100,0 (203)
Tanca l'aixeta de la dutxa metre s'ensabona	69,5	4,9	25,6	100,0 (203)
Es dutxa en lloc de banyar-se	92,1	4,0	4,0	100,0 (202)
Tanca llums i aparells elèctrics mentre no els utilitza	89,7	4,9	5,4	100,0 (203)
Utilitza bombetes de baix consum	28,2	15,4	56,4	100,0 (195)
Aprofita tant com pot la llum natural	96,1	2,0	2,0	100,0 (203)
Programa la rentadora amb aigua freda	79,9	14,5	5,7	100,0 (159)
Utilitza la rentadora amb la càrrega recomanada	89,9	5,7	4,4	100,0 (159)
Regula la temperatura de la calefacció i aire condicionat	93,9	1,7	4,5	100,0 (179)
Aprofita la climatització natural	97,0	0,5	2,5	100,0 (202)
Es preocupa que el seu vehicle contami ni poc	89,2	4,3	6,5	100,0 (139)
Es preocupa de reduir el consum de combustible del vehicle	93,6	4,3	2,1	100,0 (140)
Procura caminar o usar transport públic	77,3	1,2	21,5	100,0 (163)

Font: Enquesta Projecte REVAL 2000

2. Valoració del paper dels diferents àmbits en la protecció mediambiental

En la mateixa enquesta es pregunta als ciutadans quina valoració fan dels diferents col·lectius i institucions implicats en la protecció mediambiental. Com veiem en el quadre 3.28 les instàncies públiques són les més ben valorades mentre que hi ha un fort component autocrític per part de la ciutadania i en relació amb el teixit empresarial.

Quadre 3.28 Valoració de diversos col·lectius i institucions en relació amb la protecció del medi ambient

	Fan el que poden	No ho fan	Total	Valoració mitjana (1 a 9)
La ciutadania	30,2	69,8	100,0 (201)	4,7
L'empresariat	44,0	56,0	100,0 (192)	4,8
L'Ajuntament	66,0	34,0	100,0 (199)	5,9
Resta d'administracions	63,6	36,4	100,0 (197)	5,8

Font: Enquesta Projecte REVAL 2000

Les instàncies públiques són les més ben valorades mentre que hi ha un fort component autocrític per part de la ciutadania i en relació amb el teixit empresarial.

Referència de jornades d'interès efectuades al RUBI+D

Tallers de preparació dels pressupostos participatius a Rubí. (17 de juny i 14 de setembre de 2000) Organitzats pel Post-grau de Participació Ciutadana de la Universitat Autònoma es realitzen aquestes dues jornades per debatre amb tècnics, polítics i moviment associatiu el futur model de pressupostos participatius que s'aplicarà a la nostra ciutat.

Jornades de formació per al teixit associatiu (15 de setembre i 7 d'octubre de 2000) Organitzades pel Servei de Relacions Ciutadanes i Solidaritat de l'Ajuntament, aquestes dues sessions inicien un curs formatiu adreçat al teixit associatiu de la ciutat. En les dues primeres jornades aquí referenciades es tracta del paper dels quadres en aquesta mena d'entitats, de la relació amb altres actors (administracions, entitats...) i del treball amb els mitjans de comunicació.

Jornades sobre desenvolupament empresarial. La prevenció de riscos laborals. (10 d'octubre de 2000) En aquesta data l'Ajuntament de Rubí signa un conveni amb la Confederació d'Empresaris i inicia, així, una línia de col·laboració amb aquesta entitat. El primer producte d'aquesta col·laboració és la jornada de prevenció de riscos laborals en la que intervenen: Fernando Fernández (regidor de Promoció Econòmica), Marc Tauté (especialista en Prevenció de Riscos de la Confederació d'Empresaris), Lorenzo Lozano (secretari de Salut Laboral de CCOO) i Simeón Areste (cap de Seguretat de l'empresa VDO)

Jornada de presentació del sistema Trnsys de gestió tèrmica d'edificis (18 d'octubre de 2000) Organitzades per l'Aula d'Estudis de l'Energia de Rubí+D. Aquesta jornada pretén recollir diverses innovacions en el camp de l'energia solar i de sistemes de climatització. Com a ponents, hi participen tècnics de diverses empreses i institucions (Aiguasol, Ciemat-psa, Universitat Politècnica de Cartagena, Universitat de Sevilla, Ineti-Portugal i CSTB-França)

Resumen versión castellana

1. Coyuntura económica del primer semestre del 2000

Continúa la fase expansiva del ciclo económico, con indicadores especialmente espectaculares en los Estados Unidos pero también positivos en el marco europeo. En este último ámbito, sin embargo, cabe destacar dos fenómenos preocupantes: la debilidad del euro y el repunte de la inflación.

Catalunya sigue a la cabeza de este contexto expansivo con un crecimiento interanual del 4,4% durante el primer semestre del 2.000. En esta situación confluyen factores positivos tanto de oferta como de demanda.

En el primer aspecto, cabe destacar el fuerte crecimiento industrial, especialmente en ramas como bienes de equipo o intermedios y sectores como el electrónico, química o material de transporte. La construcción continúa siendo el sector más expansivo pero comienza a mostrar las primeras señales de enfriamiento.

Por el lado de la demanda, continúa la combinación de mejora de las exportaciones con altos niveles de consumo interno. En el primer aspecto apreciamos un incremento del 11,4% de las exportaciones, con un especial aumento de las destinadas a la UE.

Por lo que respecta a la demanda interna, destacar el elevado crecimiento del consumo del año anterior que ha implicado las tasas de ahorro familiar más bajas de la década y las tasas de endeudamiento más altas. Todo ello se explica por un contexto de fuerte optimismo de los consumidores respecto a la situación económica.

Al igual que el resto de Europa, el indicador que ha evolucionado peor ha sido la inflación (IPC interanual del 3,8% a mediados de año) con un encarecimiento especial del transporte, la vivienda y el sector hostelero. Esto ha provocado una pérdida importante de poder adquisitivo de los asalariados que llegaba a un 1% en Catalunya.

A diferencia de lo que sucedía a inicios del actual ciclo expansivo, en el momento de escribir estas líneas la expansión se traducía en un volumen importante de generación de empleo. Ello determina una mejora en los indicadores de paro (registrado y estimado), mejora que no obstante está por debajo de la obtenida en el semestre anterior. Por lo tanto, parece confirmarse una desaceleración del ritmo de generación de empleo.

A pesar de la evolución todavía muy positiva del mercado de trabajo, encontramos dos colectivos con serios problemas de acceso al mundo laboral: mujeres y mayores de 45 años. Si bien la fuerte demanda global ha ayudado a mejorar su situación, esta mejora parece circunscrita a determinados colectivos como son los trabajadores varones con experiencia de oficio industrial.

2. Indicadores económicos y sociales de Rubí

El número de empresas registradas en el municipio de Rubí era en 1999 de 2.133, cifra que supone un incremento del 9,3% en cuatro años.

Dos terceras partes de estas empresas tienen menos de 5 trabajadores, más otro 14% que tienen entre 6 y 10. A pesar de ello, el tamaño medio de las empresas del municipio ha crecido de 8,16 a 9,38 trabajadores.

La mitad de estas empresas son de servicios, por una tercera parte que se ubican en el sector industrial. Estos dos grandes sectores se han estancado mientras la construcción ha crecido.

El valor añadido bruto (VAB) generado en Rubí se caracteriza por una importante aportación del sector industrial (58%), el mayor porcentaje de los municipios catalanes de más de 45.000 habitantes.

Al igual que el número de empresas, el número de asalariados ha crecido de forma importante desde 1996 (un 25%, concretamente) llegando a los 20.018 a finales del 99. La mayor parte de este crecimiento se ha

realizado en empresas medianas (especialmente en las comprendidas entre 26 y 100 asalariados) y en los diversos sectores económicos. A pesar de ello, el crecimiento más importante se ha producido en los servicios: en cuatro años hemos pasado de tener un 27% de población ocupada en el sector terciario a un 33%

Durante el primer semestre del 2.000, las cifras de paro registrado han continuado su descenso, si bien a un ritmo algo más moderado que en los periodos inmediatamente anteriores. Hoy quedan en nuestro municipio 1.676 desempleados que suponen una tasa de paro registrado del 6,58%, tasas situadas a medio camino entre las de Catalunya (más bajas) y las de la comarca (más elevadas)

Las cifras de paro son moderadas excepto en dos colectivos: las mujeres y los trabajadores de más de 45 años. En las mujeres ha descendido el número de paradas en el último año y medio, si bien en menor medida que en los hombres (8,5% de disminución frente al 24% de los varones)

La situación de los parados mayores de 45 años es incluso más grave en tanto que su número ha crecido en pleno periodo de expansión económica. Este colectivo de parados mayores se caracteriza por su progresiva feminización y envejecimiento.

Finalmente, comentar que las cifras de paro han mejorado de forma más importante entre los niveles medios y altos de estudios (FP y universitarios) y entre los trabajadores industriales, especialmente los cualificados.

Por lo que hace referencia a los indicadores de contratación, destacar el crecimiento de la contratación indefinida, que a pesar de ello continua siendo claramente minoritaria. Entre los colectivos donde la precariedad sigue siendo muy marcada cabe destacar a los jóvenes y al sector servicios.

3. Calidoscopio: indicadores ambientales

La población y el territorio

El término municipal de Rubí se inscribe en un entorno metropolitano y, por lo tanto, presenta una importante densidad de población (1.690 habitantes por km²) inferior sin embargo a las otras grandes ciudades de la comarca. Esta densidad está aumentando por el importante flujo de inmigración procedente sobretodo de la ciudad de Barcelona.

El crecimiento de la población está generando una progresión inmobiliaria. Así, por ejemplo, la superficie construida anualmente se ha más que doblado en el periodo 95-99. A pesar de ello, Rubí todavía cuenta con reservas de suelo urbanizable proporcionalmente superiores a los municipios de su entorno.

Rubí cuenta con 100.000 m² de zonas verdes urbanas y 1.464,5 hectáreas de zonas arboladas. Por lo que respecta a espacios naturales dispone de 699 hectáreas protegidas a las que hay que añadir 403 de espacios seminaturales y 360 de zonas agrícolas.

La producción de residuos y su tratamiento

Rubí es un municipio eminentemente industrial y, como tal, genera residuos. A pesar de ello, cabe decir que genera un volumen inferior al resto de grandes ciudades de la comarca. Estos residuos son sobretodo lodos de la depuradora de la ciudad y (en menor medida) metales y otros minerales, correspondientes a actividades industriales. Es interesante observar como ha ido evolucionando el tratamiento de dichos residuos, con una creciente presencia de la valorización a costa del depósito de los productos. Rubí es uno de los municipios de la comarca más avanzado en dicho proceso.

Por lo que respecta a los residuos sólidos urbanos (RSU) en Rubí se generan un total de 27.927 toneladas al año, cifra que crece ligeramente por encima del incremento de población.

Los indicadores de tratamiento de los RSU nos muestran un incremento contenido durante los últimos años en los dos residuos principales para los que hay instalados contenedores: cristal y papel. En el primer caso tenemos una ratio de recuperación del 25,49% mientras que para el papel se sitúa en un 11,59%. Finalmente recordar que desde mediados de 1999 funciona una nueva planta de depósito controlado de RSU en Cova Solera.

La calidad del aire

Por lo que respecta a la polución atmosférica, los indicadores de Rubí son globalmente positivos: el Índice Catalán de Calidad del Aire (ICQA) se mantiene a niveles satisfactorios en la práctica totalidad de los últimos meses de los que se disponen datos.

El agua

Como el resto de área metropolitana, Rubí capta el agua de los ríos Ter y Llobregat, lo que le supone una provisión de 287 litros por habitante y día, provisión que se sitúa por debajo del Vallès pero por encima de otras comarcas metropolitanas como el Barcelonès. La demanda de agua en el municipio ha venido creciendo de forma importante en los últimos años, tanto a nivel doméstico como industrial. Este incremento está claramente relacionado con el aumento de población y actividad económica que Rubí ha vivido en los últimos años.

A nivel de saneamiento, el principal reto de Rubí es la riera. A pesar que ha mejorado en los últimos años, todavía continúa transportando cierto caudal de aguas residuales. Ello implica una mala calificación en el Índice Simplificado de Calidad del Agua. En los últimos años se están acometiendo diversas obras de mejora al respecto: las ampliaciones de las EDAR de Terrassa y Rubí con incorporación de fases de tratamiento biológico y la mejora de la red de colectores.

La movilidad

La movilidad en Rubí presenta unas tendencias similares al resto del área metropolitana de Barcelona: se produce un incremento del uso de vehículos privados a costa de los desplazamientos a pie (a nivel intra-local) y a costa del transporte público (a nivel interlocal). Ello se ha traducido en un incremento continuado del parque de vehículos, que ya llegaban a 32.492 a finales del 1999.

El uso de transporte público presenta una tendencia general al crecimiento, si bien los resultados del último año divergen de un medio a otro: mejores en los Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya y más estancados en los autobuses urbanos.

Finalmente comentar que, según las encuestas existentes, los ciudadanos de Rubí tienen una concepción bastante autocrítica respecto sus hábitos medioambientales y los del empresariado de la ciudad. En cambio realizan una mejor valoración de las actuaciones institucionales.

Setembre 1997**Núm. 00**

Indicadors Econòmics i Socials de Rubí
 -primer semestre de 1997-
 Sumari
 Editorial: Rubidades
 Indicadors de població: padró municipal de 1996
 Indicadors de mercat de treball: evolució de l'atur
 1996-1997
 Altres indicadors econòmics
 Calidoscopi: Nivells educatius i formatius de la
 població de Rubí
 Referències d'altres estudis sectorials
 Altres fonts documentals disponibles

Febrer 1998**Núm. 01**

Indicadors Econòmics i Socials de Rubí
 -segon semestre de 1997-
 Sumari
 Presentació
 Editorial: Indicadors bàsics de qualitat de vida
 Indicadors de conjuntura econòmica, 1997
 Perfil socioeconòmic de Rubí
 Indicadors del mercat de treball, 1997
 El tèxtil a Rubí
 Calidoscopi: Notes sobre el sector terciari
 (comerç i restauració)
 Referències d'altres estudis d'interès
 Altres fonts documentals disponibles

Setembre 1998**Núm. 02**

Indicadors Econòmics i Socials de Rubí
 -primer semestre de 1998-
 Sumari
 Editorial: La reducció de l'atur a Rubí
 Indicadors de conjuntura econòmica, primer semestre
 1998
 Indicadors de mercat de treball, primer semestre 1998
 Les activitats del sector terciari, IAE 1997
 Calidoscopi: El sòl industrial a Rubí
 Indicadors de qualitat mediambientals
 Referències d'altres estudis d'interès
 Altres fonts documentals disponibles

Febrer 1999**Núm. 03**

Indicadors Econòmics i Socials de Rubí
 -segon semestre de 1998-
 Sumari
 Editorial: L'Euro, construcció europea i ciutadania
 Indicadors de conjuntura econòmica, segon semestre
 1998
 Perfil socioeconòmic de Rubí
 Indicadors de mercat de treball, segon semestre 1998
 Calidoscopi: El teixit empresarial a Rubí
 Altres fonts documentals disponibles

Setembre 1999**Núm. 04**

Indicadors Econòmics i Socials de Rubí
 -primer semestre de 1999-
 Sumari
 Editorial: L'habitatge a Rubí
 L'Agenda 2000 – 2006
 Indicadors de conjuntura econòmica, primer semestre de
 1999
 Indicadors del mercat de treball, primer semestre de 1999
 Calidoscopi: L'habitatge a Rubí
 Referències d'altres estudis d'interès
 Altres fonts documentals disponibles
 Resum versió castellana

Abril 2000**Núm. 05**

Indicadors Econòmics i Socials de Rubí
 -segon semestre de 1999-
 Sumari
 Editorial: El comerç a Rubí
 Indicadors de conjuntura econòmica, segon semestre de
 1999 i estimacions primer trimestre de l'any 2000
 Perfil socioeconòmic de Rubí
 Indicadors del mercat de treball, segon semestre de 1999
 i avanç primer trimestre de 2000
 Calidoscopi: El comerç urbà
 Referències d'altres estudis d'interès
 Altres fonts documentals disponibles
 Resum versió castellana